

இளம்பிறை

இளைஞர் மலர்

பேராசிரியர்
ஹுமாயூன் கபீர்

✱

சிறுகதை
மு. தனையசிங்கம்

✱

காணிக்கை
முன்னீடு

✱

குறும்பா
நயம்

✱

ஆதங் காக்கா...
பாடல் விளக்கம்

அக்டோபர் 1966

சதம் 30

செய்யது பீடி

தொலைபேசி: 78001

- ⊗ தரத்தில் தன்னிகரற்றது
- ⊗ தலைநகரிலே தலைசிறந்தது
- ⊗ தரணியெங்கும் புகழப்படுவது
- ⊗ எல்லோரும் விரும்பிப் புகைப்பது
- ⊗ விற்பனையில் முன்னணியில் நிற்பது

செய்யது பீடியே!

செய்யது பீடி டிப்போ

192, பழைய சோனகத் தெரு, கொழும்பு-12.

இளம்பிறை

எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்.

மாலை 2

அக்டோபர் 1966

இளைஞர் மலர்

பு 1

நிர்வாக ஆசிரியர்:
எம். ஏ. ரஹ்மான்

✱

திங்கள் வெளியீடு

✱

அலுவலகம்:

இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13
இலங்கை.

✱

Office:

Hampirai,
231, Wolfendhal Street,
Colombo-13 (Ceylon).

இந்தப் பூவில்

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்
ஆர். மனோகரன்
ஏ. எல். எம். அமீன்
அல்போன்ஸ் நடராசன்
யூ. எல். ஜெயினுலாப்தீன்
எஸ். செபாரட்ணம்
ஏ. எல். எம். ரஜப்தீன்
க. சரநாதன்
'கிண்ணியா வளவன்'
எச். மெத்தியேஸ்
எஸ். எச். ஜே. ஹுஸைன்
அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது
எஸ். எம். எம். முகையித்தீன்
எம். ஹாமித்
குணசீலன் செளந்தரராஜா
அன்ரனி பெர்னாண்டோ
எஸ். நடராசமூர்த்தி
யூசுப். ஏ. ஸலாம்
ஏரூஜர் முகம்மத்
மிஸ்ரியா நஜூம்

இளம்பிறையில் வெளிவரும் கதை
களிலுள்ள பெயர்களும், சம்பவங்களும்
கற்பனையே. கட்டுரைகளில் வெளிவரும்
கருத்துக்களுக்குக் கட்டுரை ஆசிரியர்களே
பொறுப்பாளிகளாவர்.

ஆசிரிய

இளைஞர்களின்
படைப்புக்களும்
இடம் பெற்றுள்ளன.

‘இளம்பிறை’ சாகித்திய மலர் உண்மையில் நிறைவாகவே இருந்தது. சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குத் தேவையான தகவல்கள் அடங்கிய கையடக்க நூலாக சாகித்திய மலரை அமைத்துத் தந்தமைக்கு நன்றி. இருப்பினும், சில தகவல்கள் விடுபட்டிருப்பதாகத் தோன்றுகின்றது.

1962-ஆம் ஆண்டில் அனுப்பப்பட்ட தமிழ் நூல்களில் நாடகத் துறையில் இன்னும் மூன்று நாடக நூல்கள் அனுப்பப் பட்டிருந்தன. அவை நாடக மாலே, சாகுந்தலம், அலங்கார ரூபன் நாடகம் ஆகியவனவாகும்.

1964-ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட பரிசில்கள் சம்பந்தமாக, ‘இளம்பிறை’ (சாகித்திய மலர்) 51-ஆம் பக்கத்தில் இடம் பெறும் குறிப்புக்கள் சம்பந்தமாகவும் ஒரு சுவையான விளக்கந்தர விரும்புகின்றேன். அவ்வாண்டில் ‘சிற்பி’யின் நிலவும் நினைவும் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி பரிசிற்காகச் சிபார்சு செய்யப்பட்டது. பத்துக் கதைகள் அத்தொகுதியில் இடம் பெறவில்லை யென்ற காரணத்தினால் அதற்குப் பரிசு வழங்கப் படவில்லை என்று பின்னர் கூறப்பட்டது. பத்துக் கதைகளாவது தொகுதியில் இடம் பெற வேண்டுமென்ற ஒரு விதி இருப்பதாக எழுத்தாளர்களுக்கும், பிரசுர கர்த்தாக்களுக்கும் அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதும் கவனிக்கத் தக்கது.

மேலும், தமிழ் நடுவரோ, மண்டலத்தின் தமிழ் உறுப்பினரோ இல்லாத ஒரு கூட்டத்தில் பொம்மை வண்டி என்னும் நூலுக்குப் பரிசு வழங்கப் படல் வேண்டுமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டதாம்.

சாகித்திய மண்டலம் பற்றி ‘சாகித்திய மலர்’ மூலம் அறிந்த ‘இளம்பிறை’ வாசகர்கள் இவற்றை அறிந்து வைத்திருத்தல் நன்றென்பதற்காகவே இத்தகவல்களை அனுப்பியுள்ளேன்.

—யாழ்ப்பாணம் தேவன்

குறிப்பு:

சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசளிப்பு முறைகளிற் பலதில்லு முல்லுகள் நடைபெற்று வருவதாக அவ்வப்போது கூச்சல் எழுவதைக் காண்கின்றோம். அது தமக்குப் பரிசு கிடைக்கவில்லை என்ற பொறாமையினால் சம்பந்தப்பட்டோர் எழுப்பும் வெற்றுக் கூச்சலில்லை என்பதை நாம் அறிவோம். சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தக்க ஆதாரங்களுடன் இவற்றை நமக்கு அனுப்பி வைப்பின், அவற்றை உரிய முறையில் பிரசுரிப்போம். இதனால், பொது ஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதும் சாத்தியமாகும்.

—ஆர்

இலக்கிய வளர்ச்சி கருதி...

தமிழக எழுத்தாளரின் படைப்புக்களை உரிய மதிப்புக்கொடுத்து வரவேற்றோம்;
 தமிழக எழுத்தாளரை நட்புடன் வரவேற்று, ஏற்ற கௌரவங் கொடுத்து மதித்தோம்;
 தமிழக நூல்களையுஞ் சஞ்சிகைகளையும் பணங் கொடுத்து வாங்கி ஆதரித்தோம்;
 தாய்-சேய் என்று வகுத்துப் பாராட்டாது தமிழாற் பிணைந்தோம்;
 இதயத்தால் இணைந்தோம்;
 கலை - இலக்கியப்பற்றினால் கட்டுண்டோம்; மகிழ்ந்தோம்.
 அந்த மகிழ்ச்சியை நீண்டகாலத் தூக்கத்தில் அனுபவித்தோம்.
 இப்பொழுது கனவு கலைந்த நனவு நிலை பிறந்துவிட்டது.
 விழித்த செவிகளிலே ஈழத்து எழுத்தாளருடைய சோகக்குரல் வந்து விழுகின்றது.

‘ஈழத்து எழுத்தாளரின் படைப்புகளுக்குத் தென்னகப் பத்திரிகைகள் உரிய மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை!’
 ‘ஈழத்து எழுத்தாளர்களைத் தென்னகத்தினர் ஏற்ற கௌரவத்துடன் வரவேற்பதில்லை!’
 ‘ஈழத்து நூல்களையுஞ் சஞ்சிகைகளையுந் தென்னகம் உதாசீனப்படுத்துகின்றது!’
 ‘ஈழத்து இலக்கியச் சந்தையை இந்தியப் பத்திரிகைகள் ஆக்கிரமித்து, உள்நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் கழுத்துக்களைத் திருகுகின்றன!’
 ‘ஈழத்தார் மத்தியில் மட்டரக ரசனையை வளர்ப்பதற்குத் தென்னகப் பத்திரிகைகளே வழி சமைத்தன!’

இவை வெற்றுக் குற்றச்சாட்டுகளல்ல. ஈழத்து கலை-இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் உள்ளத்திலே நீண்ட நாள்களாகக் குமுறிக்கொண்டிருக்கும் உணர்ச்சிகளின் வார்த்தை வடிவங்கள் இவை.

குற்றச் சாட்டுகள் இதயக்குமுறலை வெளிப்படுத்தலாம். ஆனால், அவை பரிகாரங்களாக அமைந்து விடமாட்டாது.

தூக்கத்தின் பின், அழகுரல் எழுப்பிப் பிலாக்கணம் வைப்பதற்குப் பயனில்லை. பரிகாரந் தேடுவதற்காவே ஆக்க பூர்வமான திட்டங்கள் வகுத்து, அவற்றைச் செயலாக்க கலை - இலக்கியப் படைப்பாளிகள் முன்வரல் வேண்டும்.

இருநாட்டினருக்கு மிடையிற் கசப்பையும், விரோதத்தையும் வளர்க்கக் கூடியதாக இந்தத் திட்டங்கள் அமைதல் விவேகத்தின்பாற் படுவனவல்ல. மாறாக, இருநாட்டு எழுத்தாளர் மத்தியில் பரஸ்பர நம்பிக்கையையும், நல்லுறவையும் வளர்த்து, கலை - இலக்கிய வளர்ச்சியில் இரு நாட்டினரும் சரிநிகர் சமமான மாகத் தலைநிமிர்ந்து உழைக்கும் இனிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தக்கூடிய திட்டங்கள் செயலாக்கப்படுதல் வேண்டும்.

நனவு நிலை

‘இளம்பிறை’ முதற் பூவில், ‘கனவு பலித்த தம்மா’ என்ற மகுடத்தில் இப்பத்திரிகையின் தோற்றம் பற்றிய கனவு பலிதமான கதையைக் கூறினோம். எவ்வளவோ சிரமங்களின் மத்தியிலும் ‘இளம்பிறை’யின் பன்னிரண்டு பூக்கள் மலர்ந்து ஒரு மாலையாக நிறைவுற்றது. இலக்கியப் பணியையே மூச்சாகக் கொண்டு பத்திரிகை நடாத்துபவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய வழக்கமான இடர்கள் எம்மையுந் தொடர்ந்தன. இவை நாம் எதிர்பார்த்ததே! அதற்காக நாம் சோம்பிக்கிடக்கவில்லை.

ஓர் இலக்கியப் பத்திரிகை நடாத்துவதுடன் நமது இலக்கியப் பணி முழுமை அடைந்துவிட்டது என நாம் நினைக்கவில்லை தரமான புது நூல்களின் பெருக்கமும் அவசியம் என்பது நம் கொள்கை. ‘இளம்பிறை’யுடன் இணைந்துள்ள ‘அரசு வெளியீடு’ நிறுவனத்தின் நூல்கள் பல வெளிவருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. இதனால் ஏற்படும் இலக்கிய நட்டத்தை மனதில் கொண்டோம். ஓராண்டு நிறைவுற்றிருந்த ‘இளம்பிறை’யின் பிரசுரத்தைச் சிறிது காலத்திற்கு நிறுத்தி வைத்துவிட்டு, புலன் முழுவதையும் அரசு வெளியீட்டின் நூல்களைப் பிரசுரிப்பதிலே திசை திருப்புவதைத் தவிர வேறு வழி நமக்கிருக்கவில்லை. நமது அபிமான வாசகர்களுக்கு இஃது ஏமாற்றத்தைத் தந்திருக்கலாம். இருப்பினும், ‘இளம்பிறை’ வெளிவராத இடைக் காலத்தில் ‘அரசு வெளியீடு’ நூல்கள் ஐந்தினை நாம் பிரசுரித்துள்ளோம் என்ற மனதில் கொண்டால், ஏமாற்றம் ஈழத்து இலக்கியத்தின் ஆதாயத்தில் முடிந்தமையை உன்னிக் களிப்பர். பெரிய மூலதனம் இன்றி, இலக்கியப் பற்றினையும் கடும் உழைப்பையும் ஆகாரமாகக் கொண்டுதான் ஐந்து நூல்களையும் வெளியிட்டோம். இந்த வெற்றி சோம்பலை ஊட்டவில்லை. ஆனால், இனியும் காலங்கடத்தாது, ‘இளம்பிறை’ அபிமான வாசகரின் பொறுமையை நீடித்துப் பரிசோதிக்காமல், ‘இளம்பிறை’ மாசிகையை வெளிக் கொணர்தல் வேண்டும் என்ற அக்கறையைக் கனியச் செய்யவே உதவியது.

இளம்பிறையின் இரண்டாவது மாலையின் முதலாவது பூ மலர்ந்துள்ளது. இளைஞர் மத்தியில், இலக்கியம் பற்றி எழுந்துள்ள ஆர்வத்திற்கு உருவம் கொடுப்பதாக இந்த இளைஞர் மலர் அமைந்துள்ளது. இதுவே நாம் எவ்வளவு தூரம் நம்பிக்கையுடன் எதிர்காலத்தை நோக்குகின்றோம் என்பதற்குச் சான்றாகும்.

பேராசிரியர் ஹுமாயூன் கபீர்

ஈ தந்திர பாரத சிற்பிகளில் தலை சிறந்தவர் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத். பிற்காலத்தில் அவருக்கு பல வகைகளிலும் துணை நின்றவர் பேராசிரியர் ஹுமாயூன் கபீர். டில்லி அமைச்சரவையில் கல்வி கலை-கலாசார, விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி அமைச்சராக இருந்த ஆஸாத் மறைந்ததும் கலை-கலாசார விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி அபிவிருத்தி அமைச்சராக ஹுமாயூன் கபீர் நியமிக்கப்பட்டார். இப்பொழுது திரு சக்ளா கல்வி அமைச்சராகப் பதவி வகிக்கிறார். பொறுப்பு மிக்க இப்பதவிகளை முப்பெரும் முஸ்லிம்கள் வெவ்வேறு காலங்களில் வகித்துள்ளனர் 60 வயது நிரம்பிய கபீர் கல்வித் துறையில் பெரும் புகழ் ஈட்டிய இஸ்லாமியப் பெருமகன். இளம் வயதிலேயே வங்கத்திலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட அனேக நல்ல ஸ்தாபனங்களுடன் தொடர்புபுண்டிருந்தவர். 1941-47-ல் வங்காள சட்ட சபையில் கிரிஷக் பிரஜா கட்சி தலைவராகவும், அனைத்திந்தியா மாணவர் காங்கிரஸின் துணைத் தலைவராகவும் இருந்து பணிபுரிந்துள்ளார். அகில வங்காள விவசாயக் கட்சி, துறைமுக ஊழியர் யூனியன் சமஷ்டி, வங்காள-அஸ்ஸாம் புகையிரத ஊழியர் சங்கம் ஆகிய நிறுவனங்களுக்கும் தலைவராக இருந்துள்ளார்.

பேராசிரியர் கபீர், 1945-ல் வேவல் பிரபுவோடும், 1946-ல் மந்திரிசபைத் தூதுக் குழுவோடும் மௌலானா அபுல்கலாம் ஆஸாத் நடாத்திய சம்பாஷணைகளின் போது மௌலானா வின் அரசியல் காரியதரிசியாகப் பணியாற்றினார். ஹுமாயூன் கபீர் வங்க மொழியிலும் ஆங்கிலத்திலும் பிரசித்தி பெற்ற எழுத்தாளராவார். இவரின் படைப்புக்கள் ஐரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றில் பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அதே போன்று கீழை நாட்டு மொழிகள் பலவற்றிலும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. 'சதுரன்ங்' என்ற வங்காள கலாசார சஞ்சிகைக்கு 17 வருட காலமாக ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். பாரத நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களையும் சுற்றிப் பார்த்ததோடு வெளி நாடுகள் பலவற்றிற்கும் போய் வந்துள்ளார்.

மற்றுமொரு மகிழ்ச்சி மிகு செய்தியை வாசகர்களுடன் பங்கிட்டுக் கொள்ள விழைகின்றோம். 'இளம்பிறை'யை அச்சிட்ட 'ரெயின்போ பிரிண்டர்ஸ்' நிர்வாகமும், 'இளம்பிறை' நிர்வாகமும் ஒன்றிணைந்துள்ளமைதான் மேற்படி மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும்.

கனவுப் பலிதத்திற் பூரித்த நாம், நினைவு நிலையில், இலட்சியப் பாதையை நோக்கி முன்னேறும் கிரியையில் இன்றோர் அடி எடுத்து வைக்கின்றோம். எல்லாப் புகழும் எல்லாம் வல்ல இறைவனையேசாரும்.

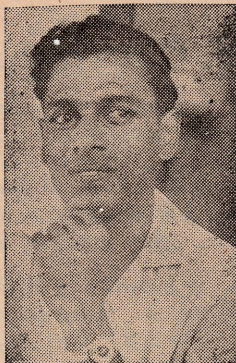
அல்ஹம்து லில்லாஹ்

1948 முதல் 1956 வரையுடைய கல்வி அமைச்சில் கூட்டுக் கல்வி ஆலோசகர், மேலதிக செயலாளர், செயலாளர் ஆகிய உயரிய பதவிகளையும் வகித்தவர். பல்கலைக் கழக மாண்புக் கமிஷனின் தலைவராக இருந்தவர். 1956-ல் கல்வி அமைச்சின் செயலாளர் பதவியிலிருந்து விலகி, மேற்கு வங்காளப் பிரதி நிதியாக ராஜ்ய சபைக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். நேருவின் மறைவுக்குப் பின்னர் சாஸ்திரிமந்திரி சபையில், பெட்ரோலியம், உருக்கு-ரசாயன மந்திரியாகப் பதவி வகித்தார். சாஸ்திரியின் மறைவின் பின்னர் இந்திரா காந்தியமைத்த மந்திரி சபையில் இடம் பெறாது ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்த பேராசிரியர் கபீர் அண்மையில் காங்கிரஸை விட்டு விலகி விட்டார். காங்கிரஸின் போக்கை விரும்பாததே இவர் விலகுவதற்குக் காரணம். காங்கிரஸில் தீய சக்திகள் புகுந்து விட்டன என்றும் அவற்றால் நேர்மையான நிர்வாகம் ஏற்பட முடியவில்லை என்றும் ஒழுக்கக் குறைவு ஊழல் மிகுந்து விட்டது என்றும் 'லைஸன்ஸ்' 'பெர்மிட்' 'கோட்டா' போன்ற கட்டுப்பாடுகளின் காரணமாக காங்கிரஸ்காரர்களுக்குள்ளேயே பண ஆசை மிகுந்து பகிரங்கமாகவும் அந்தரங்கமாகவும் சமூக விரோத செயல்கள் மலிந்து விட்டன என்றும், சத்தியத்திற்குப் பங்கம் விளைவிக்கும் காங்கிரஸ் காரர்களால் நாடு குட்டிச் சுவராகி விட்டது என்றும், தூய நீர் கொண்ட தடாகம் அழுக்கேறி நாற்ற மெடுக்கிறது என்றும், தூர் நாற்றத்தைப் பொறுக்க முடியாமல் வெளிச் செல்கிறேன் என்றும் கூறி காங்கிரஸை விட்டு விலகிய பேராசிரியர் ஹுமாயூன் கபீரைப் பின் பற்றி நல்லவர்கள் எல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒருவராய் வெளியேறி விட்டால், காடையர்களும் கயவர்களும், கள்ளச் சந்தைக்காரர்களும், கள்ளக் கடத்தல் காரர்களும் தான் எஞ்சி இருக்க முடியும்! இவர்கள் பிடியில் காங்கிரஸ் சிக்கினால், நாடு என்வையது என்று கண்கலங்கி வெளியேறிய பேராசிரியர் போற்றத்தகுரியவரே.

மதச் சார்பின்மை, ஜனநாயகம், சோஷியலிசம், இவை காங்கிரஸின் கொள்கைகள். பேச்சளவில் தான் இவை. செயலில் வேறு, மதச் சார்பின்மை என்று கூறிக் கொண்டு மத விரோதிகளாக நடப்பதும், ஜனநாயகம் என்று பேசிக் கொண்டு சர்வாதிகாரம் புரிவதும், சோஷியலிசம் என்று கத்திக் கொண்டு மாறாக நடப்பதும் நல்லவர்களைக் காங்கிரஸை விட்டு விலகத் தூண்டுஞ் செயல்களே. பேராசிரியர் ஹுமாயூன் கபீர் நல்ல அறிஞர். பல வரலாற்று நூல்களை ஆக்கித் தந்த பேராசிரியர். ஹுமாயூன் கபீர் மிக தைரியமாக தேசப்பணி புரிய காங்கிரஸை விட்டு வெளிவந்ததை தேச நன்மையில் அக்கறையுள்ள யாவரும் வரவேற்கவே செய்வர்.

கலைத் தம்பதிகள் வாழ்க!

கலை உலகில், 'டைம்ஸ்' பாலச் சந்திரனை அறியாதோர் இவர் எனலாம்: தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு நாடக தயாரிப்பாளராக இருந்து மகத்தான தொண்டு இயற்றி, கலை உலகில் தனக்குரிய சிறப்பிடத்தைச் சம்பாதித்துள்ளார். நாடக மடந்தையே நாயகியாகக் கொண்டு, கலைத் தொண்டாற்றும் அவருக்கு செல்வி யோகா வல்லிபுரம் அவர்கள் வாழ்க்கைத் துணையாகக் கிடைத்துள்ளார். சைவ சமய ஆசாரப்படி அவர்கள் திருமணம் யாழ்ப்பாணம் - நல்லூரில் நடைபெற்றது.

கொழும்பில் மணமக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பில் கலை - இலக்கிய - அரசியல் துறைகளைச் சார்ந்த பிரமுகர் பலர் கலந்து வாழ்த்தினார்கள். திருமதி யோகா பாலச்சந்திரன் அவர்கள் 'தினபதி' என்னும் தினசரியின் ஆசிரியர் குழுவிற் கடமையாற்றுகின்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புதுமணத் தம்பதிகள் பல்லாண்டு, பல்லாண்டு வாழ்ந்து கலை - இலக்கியத் துறைகளில் மேன்மேலும் நற்பணி இயற்றுதல் வேண்டுமென இளம்பிறை வாழ்த்துகின்றது.

நூல் தானம்...

ஈழத்து முஸ்லிம் ஆசிரிய மணிகளை உருவாக்குவதில் அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை முன்னின்று உழைத்து வருதலை யாவரும் அறிவர் மேற்படி கலாசாலையின் நூல்நிலையத்திற்கு ஏராளமான நூல்கள் தேவைப்படுகின்றன. எழுத்தாளர்களையும், பிரசுர கர்த்தாக்களையும், பழைய மாணாக்கரையும், ஏனைய அபிமானிகளையும் நூல் நிலையத்திற்கு நூல்கள் அன்பளிப்புச் செய்யும் வண்ணம் நூலக நிர்வாகி 'இளம்பிறை' மூலம் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்ததுள்ளார். நூல்கள் அன்பளிப்புச் செய்தவர்களின் பெயர் விபரங்கள் 'இளம்பிறை'யிலும், கலாசாலை ஏடான கலையமுதத்திலும் பிரசுரிக்கப்படும்.

நூல்களை அனுப்பி வைக்கவேண்டிய முகவரி:

P. சற்குணராசா, நூலகர்,

ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை, அட்டாளைச்சேனை.

கொழும்பு இலக்கிய வட்டம் உதயம்

கொழும்பில் வாழும் இலக்கிய அன்பர்கள் கூடி 1-10-66 இல் கொழும்பு இலக்கிய வட்டம் என்னும் ஒரு சங்கத்தினை நிறுவியுள்ளார்கள். கொழும்பு இலக்கிய வட்டத்தின் உத்தியோகத்தர் வருமாறு:

தலைவர்: கவிஞர் 'மஹாகவி' உபதலைவர்கள்: செ. கோடசு வரன், பி. ஏ. எம். ஏ. ரஹ்மான். பொருளாளர்: க. நவசேதி பி.ஏ. செயலாளர்கள்: ஈழவேந்தன், காலை மகேசன். செயற்குழு உறுப்பினர்: கே. பாலச்சந்திரன், இ. சங்கர், செல்வி சற்சொருபவதி நாதன், ஹாபிஸ் எம். கே. செய்யிது அஹமது, வி. சிங்கார்வேல்.

வித்துவான் க. வேந்தனார்

'இளம்பிறை'யின் சென்ற பூவில் வித்துவான் க. வேந்தனார் அவர்களுடைய சிலப்பதிகாரச் சொற்பொழிவினைப் பிரசுரித்து மகிழ்ந்தோம். நம் மகிழ்ச்சி இவ்வளவு சிக்கிரம் துயரத்தின் வாய்ப்படுமென நாம் கனவிற்கூட நினைத்திலோம்.

தமிழ் அறிஞரும், ஏற்றமிகு தமிழ்க் கவிஞருமான வித்துவான் க. வேந்தனார் அவர்களின் மரணச் செய்தி கேட்டுத் திகைத்தோம். 'இந்தச் செய்தி தவறானதாக இருக்கக் கூடாதா' என்று ஏங்கினோம். காலன் வஞ்சித்துவிட்டான். வேந்தனாரை இளவயதிலே இழந்ததில் ஈழத்தமிழ் அன்னை வறியவளானான். பண்டிதர் - வித்துவான் சைவப்புலவர் எனப் பல பட்டங்களைப் பெற்று, மரபிலே நன்கு தினைத்து, புதுமை நோக்குடன், தமிழ்க் கவிதை முயற்சிக்குப் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சிய அவர் மறைவால் ஏற்பட்ட வெற்றிடம் நிரப்ப முடியாத ஒன்று. அவருடைய பிரிவால் ஆறாத துயரற்றிருக்கும் அன்னாரின் மனைவி - மக்களுக்கு 'இளம்பிறை' மனப்பூர்வமான அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றது.

சேர் சி. பி. இராமசுவாமி ஐயர்

சட்ட வல்லுநரும், ராஜதந்திரியும், கல்விமர்னும், அறிஞருமான சேர் சி. பி. இராமசுவாமி ஐயர் கடந்த செப்டம்பர் மாதம் 26ஆம் நாள் லண்டனில் தமது 86 வயதிற்கு காலமானார்.

அட்வகேட் ஜெனரலாகவும், அரசாங்க சட்ட உறுப்பினராகவும், திருவாங்கூர் ராச்சியத்தின் சட்ட ஆலோசகராகவும், பின்னர் அதன் திவானாகவும், காசி இந்துப் பல் கலைக் கழகம், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் உபவேந்தராகவும் அவர் வகித்த பதவிகள் பல; பல வகைத்து. என் காலத்தின் சரித்திரம் என்ற இருபாக நூலுக்குத் தேவையான ஆராய்வுகள் நடத்த லண்டனுக்கு வந்திருந்த பொழுதுதான் மரணம் சம்பவித்தது. பாரதநாடு ஈன் றெடுத்த மாபெரும் அறிவு மேதைகளுள் ஒருவர் 'சி. பி.' என்பது எல்லோருடைய ஒருமுகக் கருத்தாகும்.

தற்காலக் கல்வி அமைப்பில், பல்கலைக் கழகங்கள் உயர் தரக் கல்விப் பீடங்கள் என்ற முறையில் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன. தற்காலத்தில் அவை ஐரோப்பாவை முன்மா

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும் தமிழும்

பேராதனை

எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தீன்

பல்கலைக் கழகங்கள் சங்க காலத்திலே இருந்தன. அதற்குக் 'கிடங்கில்' என்றும், அதன் முதல்வருக்கும் கிடங்கில் குலபதி என்றும் பெயர். சிங்கள மொழியில் பல்கலைக் கழக முதல்வர் குலபதி என அழைக்கப் பெறுவது கவனித்தற்பாலது.

திராவிட மொழிக் குடும்பம் ஒரு தனி மொழிக் குடும்பமாகும். அஃது இந்தோ ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தினின்றும் வேறுபட்டது. அக்குடும்பத்திற்குத் தமிழே முதன்மொழி என்று கால்டுவல் அவர்கள் விளக்கிக் காட்டிய பின்னர் தமிழின் பெருமை உலக அரங்கில் ஒருபடி உயர்ந்துவிட்டது என்றால் மிகையாகாது. எனவே, இன்று உலகப் பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழுக்கென ஒரு தனித்துறை அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இவ்வாறாகத் தமிழ்த்துறையைக் கொண்டுள்ள உலகப் பல்கலைக் கழகங்களில், தமிழ் நாட்டுக்கு வெளியே முன்நிற்பது இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமாகும்,

மாணவர்களது சிந்தனா சக்திக்கு மெருகூட்டக் கூடியவிதத்தில், தாய் மொழியிலேயே கற்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பதன் முக்கியத்துவத்தை உலகம் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. ரஷ்யா, ஜப்பான் முதலிய நாடுகள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இதற்கமைய இலங்கையின் இரு பிரதான மொழிகளில் ஒன்றான தமிழ்மொழி பல்கலைக் கழகத்திலும் போதனாமொழியாக இருக்கிறது. விஞ்ஞான பாடங்களையும் தமிழிற் போதிக்கும் ஏற்பாடுகள் பூர்த்தியாகியுள்ளன.

தமிழுக்கும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பு தமிழ்த்துறையின் முதற் பேராசிரியரான தவத்திரு விபுலானந்த அடிகளுடன் தொடங்குகிறது. தமிழன்னைக்கு விபுலானந்தர் ஆற்றிய அளப்பரிய சேவையை இளம்பிறை வாசகர்கள் நன்கு அறியும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அடிகளார் யாழ்நூல் எனும் அருங்கருவூலத்தை அளித்து, மறைந்துபோன தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மாண்புக்குப் புத்துயிர் தந்தவராவார்.

சங்கத்துக்கும் தமிழுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. இதற்கமைய இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ்ச் சங்கம் விளங்குகிறது. அஃது ஆண்டுதோறும், நாவலர் என்றால் ஆறுமுக நாவலரே எனுமளவு புகழ்பெற்ற நாவலர் நினைவாக வெற்றிக் கேட

யப் பேச்சுப் போட்டியை நடத்துகிறது. இயல் - இசை - நாடகம் எனும் முத்தமிழ் விளங்கும் கலைவிழாக்களை நடத்துகிறது. நாடகப் போட்டிகளை நடத்தி நாடகத் துறையில் ஊக்கமளிக்கிறது.

நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் சிறுகதை ஓர் உன்னத இடத்தைப் பெறுகிறது. உருவகக் கதைபோன்ற பல கிளைப் பிரிவுகளும் தோன்றும் வண்ணம் வளர்ச்சியடைந்து வருகிறது. கதைப் பூங்கா, வீண்ணும் மண்ணும், காலத்தின் குரல்கள் முதலிய சிறுகதைத் தொகுதிகள் சிறுகதை முயற்சியின் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகப் பங்காகத் திகழ்கின்றன.

ஆகவே, இதுவரை எடுத்துக் காட்டிய ஒரு சில விஷயங்களே இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துக்கும் தமிழுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பினை நன்கு விளக்குகின்றன. நாட்டின் கல்வித் துறையில் உயர்பீடமான இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தனது பொறுப்பை யுணர்ந்து இவ்வாறாகத் தனது தொண்டினை இயற்றுகின்றது. *

பேய்களைப் பற்றியும், ஆவிகளைப் பற்றியும் கதைகள் வழங்குவதற்குக் காரணங்கள் பலவுள. அடர்ந்து உயர்ந்து பருத்து இருக்கும் மரங்கள், உயிரினங்களின் மாறுபட்ட ஒலிகள், இடிந்து பாழாகிக் கிடக்கும் கட்டிடங்கள், பயங்கர இருள் சூழ்ந்த இடங்கள் என்பன மனவலிமை அற்றவர்கள் மனதில் பேய்களையும் ஆவிகளையும் பற்றிய எண்ணத்தை உருவாக்கும் என மறைமலை அடிகளார் நம்பினார்.

மறைமலை அடிகளாரின் நம்பிக்கை

★

காரைதீவு
ஆர். மலேசன்

சிறுபிள்ளைகள் மனதில் பதியும்படி அடிக்கடி சொல்லிவரும் ஒன்றைப் பிள்ளை பெரியவனை பின்பும் தன்னினின்றும் பிரிக்க முடியாமல் தவிக்கின்றான். மலைக் காலமும் இரவுவேளையும் பேய்களின் நினைவை ஊட்டுவதற்குச் சாதகமாயிருக்கின்றன. இந்நேரங்களில் பொருள்கள் மாறுபட்ட உருவங்களாகத்தோற்றமளிக்கின்றன என்பதை அழகர்மலையிலே தாம் கண்ட காட்சிகள் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பேய்களையும் ஆவிகளையும் பற்றிய எண்ணத்தைச் சமயக்கிரியைகளினால் நிவர்த்தி செய்யலாம் என்பதை நாம் நம்பும்படி செய்துள்ளார். பேய்களையும், ஆவிகளையும்பற்றி உண்டான அச்சம் இந்தியாவில் மட்டுமன்றி உலகம் எல்லாம் பரவியுள்ள தென்றும், கற்றவரும் கல்லாதவரும் அச்சுறுத்தப்பட்டுள்ளார் என்றும் அடிகளார் கூறி அவை நிலைநாட்டுதற்குப் புலவர்களும், அறிவு நூலாசிரியர்களும், வரலாற்று நூலாசிரியர்களும் உடந்தையாக இருந்தார்கள் என்றும் எடுத்துக் காட்டுகின்றார் அடி

களார். பேய்கள் பேய்களாக உள்ளன, மக்கள் இறந்த பின் அவர்கள் ஆவிநிலையில் தோன்றுகின்றனர் என்று வரலாற்று ஆசிரியர் உலுக்கிரீசி கூறும் உண்மைகளைப் போற்றுகின்றார். அப்படி போற்றுவதிலிருந்து அக்கொள்கையை அடிகளார் ஆதரிக்கின்றார் என்பதை அறியலாம்.

பேய்களைப் பற்றி நம்பாதிருப்போர் தம் கருத்தைத் தம் முடன் வைத்திருக்க வேண்டுமென்றும், பிறரது நம்பிக்கையைச் சிதையாதிருக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறார் அடிகளார்.

ஆதாரம்: மறைமலை அடிகளார்.

★

அன்று என் வாழ்க்கையின் ஒரு பொன்னை. 'நீ அறிந்ததை மற்றவனும் அறியச் செய்' என்ற பொன்னுரைக்கேற்ப நான் கற்ற கல்வியை மறரோர்க்கு உணர்த்தும் உற்சாகம் என் உள்ளத்தில் கரை

அனுபவம்

★

நிந்தலூர்

ஏ. எல். எம். அம்ன்

கோட் அணிந்து, கலாசாலையை நோக்கி நடந்தேன். நேற்று வரை ஒரு மாணவனாக மற்றோரிடமிருந்து அறிவைப் பெறுபவனாக இருந்த நான் இன்று ஆசிரியர் என்ற பட்டத்தைச் சூடிச் செல்கிறேன்.

கலாசாலையை அடைந்துவிட்டேன். தற்கால நாகரிகத்திற்கு வேலிகட்டி வைத்திருக்கும் ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்த பாடசாலை. வேட்டியும் வாலாமணியும் அணிந்து, கையிலே பிரம்போடு காணப்படும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் நாகரீகத்தின் சின்னமாக கறுப்புக் கண்ணாடியணிந்து, விதேச ஆடையுடன் சென்றது எல்லோரையும்—மாணவர்களுட்பட— என்னை ஒரு மாதிரியாகப் பார்க்க வைத்துவிட்டது.

என் நியமனக் கடிதமுட்படச் சகல அலுவல்களையும் அதிபரிடம் முடித்துக்கொண்டு, கடமையை ஒப்புக்கொண்டு, வகுப்பறையை நாடிச் சென்றேன். நான் எட்டாம் வகுப்பிற்குப் பொறுப்பாசிரியர். வகுப்பு மாணவர்களோ இருபது பேர். மாணவர்களல்லர்; முரட்டுக் காளைகள் என்றுகூட அவர்களைச் சொல்லிவிடலாம். என்னைவிட உயரத்தில், உருவத்தில் இருமடங்கானவர்களும் அவ்வகுப்பில் இருந்தார்கள். அப்பாடசாலையின் சரித்திரத்திலேயே மாணவர்கள் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக சமூகமளிப்பது—பாட வேலைகளைச் செய்வது—முயற் கொம்பென சக ஆசிரியர்கள் என்னிடங் கூறினார்கள். என் வகுப்பிற்கூட அதே நிலைதான். பிரம்பால் உரித்து உப்புத் தடவினால்தான் நிலைமை சரிவரும் என என் சக குழாம் ஆலோசனை கூறியது. மாணவர்களின் நன்மைக்காக, ஈற்றில் பிரம்பைக் கையில் தூக்கினேன்; தூக்கினேன். பலன் கிட்டவில்லை; அம்முறை எனக்குத் தோல்வியையே தந்தது.

காலச்சக்கரம் சுழன்றுகொண்டிருந்தது. பிரம்பின் ஆளுகையில் நம்பிக்கை இழந்தேன். அதனைத் தூர வீசினேன். மாணவர்களுக்கு அறிவு புகட்டும் முறையை மாற்றினேன். இளமையில் முதுமை பெற்ற அறிஞர்கள் வாழ்க்கை, கல்வியின் பயன், எதிர்காலத்தில் நமதுநிலை—என்பனவற்றையிட்டு போதித்தேன். ஒவ்வொரு மாணவனும் தன்னைத்தானே உணரும்படி செய்தேன். பாடசாலையில் ஒழுங்காகப் படித்ததனால் நாளைந்த பயனை நேருக்கு நேர் விளக்கினேன். பெற்றோர் நாள் முழக்கக் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, உணவு—உடை கொடுத்து பாடசாலைக்கு அனுப்பும்போது என்ன நினைத்து அனுப்புகிறார்கள் என்பதை உணரச் செய்தேன். இம்முறை பயனளித்துள்ளது. மாணவன் ஒவ்வொருவனுடைய உள்ளத்திலும் பட்டை தீட்டப்படாத மாணிக்கம் உண்டு. அதனை பட்டை தீட்டப் 'பிரம்படி' தான் சரியான வழி என்பது தவறு. மாணிக்கத்தை மாணிக்கத்தால் வெட்டலாம். அவர்களுடைய பிஞ்சு உள்ளங்களை நமது அன்பினால் வெட்டியே பட்டை தீட்ட வேண்டும் என்பதை நிரூபித்துவிட்டேன். *

உலகம் கலை இலக்கிய எழுத்துத் துறைக்கு எந்த அளவு ஆதரவு அளிக்கின்றதோ. அதைவிட ஒருபடி மேலாக விளையாட்டுத் துறைக்கு ஆதரவு அளிக்கின்றது என்று கூடச் சொல்ல

விளையாட்டு வீரர் பீற்றர் ஸ்நெல்

★

மட்டக்களப்பு
அல்போன்ஸ் நடராசன்

யாட்டு விமர்சகர்களின் புகழுக்கு இலக்காகி, சென்ற வருடத்தின் உலக விளையாட்டு வீரர் என்ற விருதுவை ஏகமனதாகச் சுவீகரித்துக் கொண்ட பெருமை இவரைச் சாரும்.

ஒரே தடவையில் மூன்று உலக சாதனைகளை நிலைநாட்டியிருக்கும் இவர் 1964ம் ஆண்டு டோக்கியோவில் நடைபெற்ற உலக விளையாட்டுப் போட்டியில் 800 மீட்டரிலும் 1500 மீட்டரிலும் வெற்றியீட்டினார். கடைசியாக ஐரோப்பிய விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பங்குபற்றி வெற்றியீட்டி விளையாட்டுப் போட்டிகளில் இருந்து ஓய்வு பெற்றுக் கொண்டார்.

இவர் முதன் முதலில் 1960ம் ஆண்டு ரோமில் நடந்த உலகப் போட்டியில் பங்குபற்றி 800 மீட்டரில் வெற்றியீட்டினார். இதைத் தொடர்ந்து 2000 மீட்டரிலும் வெற்றியீட்டி, உலகச் சாதனையை நிலைநாட்டினார்.

இவர் தனது டோக்கியோ பயணத்தின் பின்னர் விளையாட்டிலிருந்து ஓய்வுபெற்று அவரோடு தொழில் செய்த ஒரு பெண்ணையே மணந்து நியூஸிலாந்தில் விளையாட்டுப் பயிற்சியாளராகக் கடமையாற்றி வருகின்றார்.

ஒரு மூலையைச் சரியாகச் செங்கோணமாக அமைக்க இன்னும் சில கட்டிட வேலைக்காரர் கையாளும்முறை வருமாறு. ஒரு கயிற்றிலே ஒரு முனையிலிருந்து 5 அடி தூரத்தில் ஒரு முடிச்சும், அதிலிருந்து 4 அடி தூரத்தில் இன்னுமொரு முடிச்சும் அதிலிருந்து 3 அடி தூரத்தில் இன்னொரு முடிச்சுமாகப் போடுவார்கள். ஆரம்ப முனையுடன் கடைசி முடிச்சுச் சேரும் வகையில் கயிற்றை வைத்து ஒரு முக்கோணம் அமைப்பார்கள். கயிற்றை நேரே இழுத்து முக்கோணம் அமைக்க, குறுகிய பக்கங்களுக்கிடையேயுள்ள கோணம் செங்கோணமாக அமையும். இது பைதகரசின் தோற்றத்தை நடைமுறையிலே உபயோகிக்கும் ஒரு முறையாகும். கணிதமேதும் அறியாமலே இதனை வெற்றிகரமாக உபயோகிக்கின்றனர்.

கணிதம் எப்படிக்கட்டிட நிர்மாணிப்பிலே கையாளப்படுகின்றதென்பதை நாம் கூறவேண்டியதில்லை. நவீன கட்டிட அமைப்புகளுக்கு அதிக கணிதம் படித்த பொறியியல் வல்லுனர்களே தேவைப்படுகின்றார்கள். பாலங்கள், கோபுரங்கள், பெரிய மாடிக்கட்டிடங்கள் எல்லாம் சாதாரண வாழ்விலே நாம் காணக்கூடிய பொறியியல் ஆக்க வேலைகள்.

தஞ்சாவூர்க் கோபுரமும், தமிழ்நாட்டுப் பெரிய கோவில்களும் அன்றைய பொறியியல் வன்மையைக் காட்டி நிற்கின்றன.

எகிப்தின் பிரமிட்டுகள் அன்றைய எகிப்தின் அறிவு வளர்ச்சியை உலகிற்குக் காட்டிநிற்பன. அவற்றை நிர்மாணிப்பதற்கு எத்தனை அடிமைகளின் உழைப்புத் தேவையாயிருந்ததோ, எத்தனை அடிமைகள் பலியாகினார்களோ? பிரம்மாண்டமான கூர்நுதிக் கோபுரங்களான அவற்றின் பீடத்தின் பக்கங்கள் சரியாக வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு, மேற்காக அமைந்துள்ளன. சிரியஸ் (Sirius) என்னும் நட்சத்திரம் வடக்குத் தெற்குக் கோட்டு உச்சியிலே நிற்கும்பொழுது, அந்த நட்சத்திரத்தின் ஒளிக்கற்றைகள் பிரமிட்டிலுள்ள காலதர் வழியாகச் சென்று உள்ளே புதைக்கப்பட்டுள்ள Pharaoh வினது தலைமாட்டிலே விழுகின்றனவாம். இந்த அமைப்பு எதற்காகத் தெரியுமா? Sirius என்னும் இந்த நட்சத்திரத்துடன் சூரியன் எழும் மாதந்தான் எகிப்திய வருடத்தின் முதல் மாதமாகும். எகிப்தியருக்குப் புனிதமான நதி நைல் நதியாகும். 'Egypt is the gift of the Nile' நைல் இல்லாது விடின் எகிப்தும் சஹாராவின் ஒரு பகுதிதானே! எகிப்தின் வாழ்வுக்கும் வளத்திற்கும் ஆதாரமான நைல் நதியின் பெருக்கைக் குறிப்பதும் இந்த Sirius நட்சத்திரமே. எனவேதான் இறந்து புதைக்கப்பட்டுள்ள மன்னனின் தலையிலும் அதன் ஒளி வீசும் படி பிரமிட்டை அமைத்துள்ளார்கள். பாரங்களைத் தூக்க, பெரிய வேலை செய்ய யந்திரங்கள் இல்லாமல் அடிமைகளைப் பணித்தபொழுதும், அவர்களது கணித அறிவும், வானசாத்திர அறிவும் எந்த நிலைக்கு உயர்ந்திருந்தது என்பது தெரிகிறதல்லவா?

ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

உலக விளையாட்டுப் போட்டியின் சரித்திரத்தில் 800 மீட்டரினும் 1500 மீட்டரினும் ஒரே வருடத்திலும் ஒரே தரத்திலும் வெற்றியீட்டிய இரண்டாவது மனிதர் இவரேயாவார். *

இஸ்லாத்திற்கும் இஸ்லாமியக் கவியுலகத்திற்கும் புத்துயிரளிக்க உதித்த பெருமகனே அல்லாமா இசுபால் அவர்களாவார். சியால்கோட் தந்த சிந்தனைச் சிற்பியான கவிஞர் இக்

இலக்கிய மேதை அல்லாமா இசுபால்

மிருவோடை

யூ. எல். ஜெயினுலாப்தீன்

விக்காகச் சென்றார். அங்குதான் சேர் தோமஸ் ஆர்னோல்ட் என்னும் உலகக் கவிஞரைச் சந்திக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்றார். கவிஞரது கவிதா உள்ளம் அன்றிலிருந்து அசையும் மரம், பாயும் நதி, ஓடும் அருவி, இன்ப இயற்கை, உலர்ந்த சமுதாயம் ஆகிய ஒவ்வொன்றையும் எடைபோட்டது. கவிதைகள் பிறந்தன. அவை உலக அறியாமைக்குச் சாவுமணி அடிக்கச் செய்தன.

இலக்கியச் செல்வங்களில்லாத சமூகம் மலர் இல்லாத நந்த வனம் போன்றது. தமிழகத்திற்கு வள்ளுவனின் குறளும், பாரதீகத்திற்கு ஜாயியின் யூசுப் கலைகாவும், உமர்காயாமின் உயிரோவியமும், இங்கிலாந்திற்குச் செக்ஸ்பியர் நாடகங்களும் கொடுத்த புகழ்-பெருமை அளப்பரியன. பண்பட்ட ஒரு சமுதாயத்திற்கு அச்சமூக வளர்ச்சிக்கு கவிஞர்களின் கருத்துரைகள் எப்போதுமே கருவூலமாயிருந்து வந்திருக்கின்றன. கவிஞர் இசுபால் பொறுத்தவரை இது முற்றிலும் உண்மை ஆத்மீக உணர்வு பொங்கும் அவர் கவிதைகள் இருண்டு கிடந்த இஸ்லாமிய உலகிற்குப் புத்தொளி அளித்தது. இன்றைய அறிஞருலகம் இசுபால் அரசியல் ஞானியாக, சட்ட மேதையாக, தத்துவ ஞானியாக, அறிவுக் கருவூலமாகப் பல கோணங்களில் பார்க்கிறது. எச்சமயமும் வரவேற்கும் இவருடைய கவிதைகள் உலக இலக்கியத்திற்குக் கிடைத்துள்ள வரப்பிரசாதமாகும். ஏழு வயதிலேயே கவிமழை பொழிந்த சியால்கோட் சிந்தனையாளர் கவிஞர் இசுபால் அடிமைப்பட்டிருக் கிடந்த தாயகத்தின் விடுதலைக்காகவும் பாடுபட்டார். அவருடைய கவிதைகளில் மேல் நாட்டு நாகரீகத்திற்கும் கீழ் நாட்டுக் கலாசாரத்திற்கு முள்ள முரண்பாட்டினையும் உய்த்துணரலாம். உண்மையை உள்ளவாறு ஒத்துக்கொள்ளும் கவிஞர் பிழையானதைக் கண்டிக்கவும் தவறவில்லை. 'மேல் நாட்டறிஞர் என் அறிவை விரி வாக்கினர்; கீழ்த்தேசத் தொடர்பு என் இதயத்தை விரிவாக்கிற்று' என்று கவிஞர் அல்லாமா இசுபால் கூறுகிறார். *

நீண்டு கிடந்தது நீல வானம். அதிலே மூண்டு கிடந்த முகிலைக் கிழித்துக்கொண்டு முழு நிலவு பவனி வந்து கொண்டிருந்தது. இருளுக்கு அங்கு இடமில்லை. வானத்தை நிறைத்துக் கிடந்த நட்சத்திரங்கள் கண் சிமிட்டுகின்றன.

குரலும் குறளும்

சிலாபம்
எஸ். செபாரட்ணம்

இதயத்திலே இரு
ளையும், கண்களிலே
நீரையும் நிறைத்துக்

கொண்டு கவலையில் மூழ்கியவனாய் நான் அமர்ந்திருக்கிறேன். பணம் இருக்கும் மனிதனுக்குக்கூட கவலைகள் இருக்குமா? எதையும் சாதிக்கவல்ல பணம் என்னிடம் நிறைய இருக்கின்றது. ஆனால், என்ன பயன்? நெஞ்சில் நிம்மதியில்லை. இதை மாத்திரம் எனக்குப் பணம் கொடுத்து வாங்கமுடியவில்லையே! இதோ கண்ணீர் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன் கோழை போல.

“தம்பி! ஏன்பா கோழைபோல் அழுகியாய்?” மெலிந்த குரலொன்று தளர்ந்து கிடந்த என் உடலை ஒரு குலுக்கு குலுக்குக் குறித்து. நிமிர்ந்து பார்க்கிறேன். மெலிவு குரலில் மாத்திரமல்ல, உடலிலும் மெலிவு இருக்கிறது. முதிர்ந்த வயது. தளர்ந்த உடல். உடலைச் சுற்றி ஒரு காவியாடை. கண்களில் மாத்திரம் ஒருவித ஒளி பளிச்சிடுகிறது. கையில் இருந்த ஏட்டுச்சுவடி கண்களில் வீசுகின்ற ஒளிக்குக் கட்டியம் கூறுகிறது. கிழவன் ஒரு புலவன் என்பது புரிகிறது. உருவத்தைப் பார்த்தவுடன் ஒருவித பயமும் பக்தியும் என்னுள் எழுகின்றது.

“தாங்கள் யார் சுவாமி?” என்னையறியாமலே என் வாய் முணுமுணுக்கிறது.

“என்னை யாரென்று கேட்கும் முதல் தமிழன் நீதானப்பா” விடையில் ஒருவித துயரம் கலந்திருக்கிறது. மீண்டும் தொடர்கிறார் “ஒவ்வொரு தமிழ் மகனும் என்னை அறிவான். ஒவ்வொரு தமிழ் மகனின் உள்ளத்திலும் நான் வாழ்கிறேன்.”

“புரியவில்லையே சுவாமி.”

“பொதிகையிலே பிறந்த தமிழ் மகள் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக இன்னும் இளமை குன்றாமல் திகழ்கின்றாளே அதற்கு நானுமொரு காரணகர்த்தா”—கிழவனாகிய புலவனின் பதிலில் செருக்கு மிளிர்கின்றது.

“தாங்கள் கம்பனோ?” சந்தேகம் தலை தூக்குகின்றது.

“இல்லை தம்பி. வாழ்க்கைக்கே தேவையான ஒரு நூலை உலகிற்களித்த வள்ளுவன் நான்”

“வ.....ள்.....ளு.....வ.....னா?” என்னுடைய வாய் தடுமாறுகிறது.

“தம்பி! நீ கோழைபோல் அழுவதற்குக் காரணம் எனக்குத் தெரியும். நீ ஒரு பெரிய கோடெஸ்வரன். நீ ஒரு பெண்

ணைக் காதலித்தாய். அவனையே உன் எதிர்கால மனைவியாக நினைத்தாய். ஆனால், உன் எண்ணம் கைகூடவில்லை. அவள் வேறு ஒருவனுக்கு மனைவியாகிவிட்டாள். அதற்காக நீ கோழை போல அழுகிறாய், அப்படித்தானே!”

“தங்களுக்கு இதெல்லாம் எப்படித் தெரியும் சுவாமி?”

“ஏனப்பா தெரியாது. நினைத்த காரியம் கைகூடாமல் போய் அதற்காக அழுகிறவர்களுக்கும், தாம் பெற்ற சொத்துக்களை தாம் விரும்பியபடி அனுபவிக்க முடியாமல் கோழைகள் போல வருந்துகிறவர்களுக்கும் எனது நூலில் ஒரு குறளை ஒதுக்கியிருக்கிறேனே! அதை வாசித்ததில்லையா?”

“அது என்ன குறள் சுவாமி? அதிலே என் கவலைகளுக்கு ஏதும் மருந்து இருக்கிறதா?”

“ஆம் உனது கவலைக்கு மருந்து இருக்கிறது. எனது நூலில், 377ம் குறளை எடுத்துப் பார்.” கிழவனாய் வந்த புலவனின் உருவம் மறைகின்றது.

எல்லாம் மனமயக்கம். மனக்குறளி செய்த வேலை. என் மேசையிலே கிடக்குந் திருக்குறளைப் புரட்டி;

“வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லால் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தல் அரிது”

என்ற குறட்பாவிலே மனதைப் புதைக்கின்றேன்.

*

வண்ண மலர்கள் பூத்துக் குலுங்கும் அழகிய பூங்கா. சிவப்பு மஞ்சள்... நீலம்... இளநீலம் எத்தனை வர்ணங்கள்? எத்தனை ஜாதி மலர்கள்? ஒரே இனத்தில்தான் எத்தனை உருவங்கள்? ஒவ்வொரு பூவும் மற்றவற்றை விட தானே அழகில் மிக்கவள் என்ற தற்பெருமையுடன் தலையை நிமிர்த்தி, வெயிலிற் குளித்தது.

கடைசி இன்பம்

★

ஹெம்மாதகம

ஏ. எல். எம். ரஜப்தீன்

“ரீங்...ரீங்...ரீங்...”

மலர்கள் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த வண்டின் காதல்கீதம் தூரத்தில் ஒலித்தது. மறுகணம் மலர்க்கூட்டத்தின் நடுவே மெல்லிய சலசலப்பு. அதைத் தொடர்ந்து பரம அமதை. ரீங்கார ஒலி வந்த திசையில் பார்வைகள் திரும்பின. தூரத்தே வந்த வண்டைக் கண்ட மலர்கள் தம்மை மறந்தன. பிறகு நடந்தவை யாவும் கனவுக்கூட்கிகள் போல் தோன்றின. அவ்வளவு காதல் மயக்கம். பறந்து வந்த வண்டு ஒரு

மலரின்மேல் அமர்ந்தது. மலர் மெல்ல அசைத்து வண்டை வருடிவிட்டது. ஆனால், இந்நிலைதன் சுயநிலையில் நின்று நழுவி யது. தன் பட்டு இதழ்களைதொடர்ந்து சுவைக்கவில்லை. காரணம், பொல்லாத வண்டு மறு மலருக்குத் தாவிவிட்டது! திடீரென இன்பநிலையிலிருந்து வீடுபட்ட மலர் திகைப்பும் - ஏக்கமும் - நாரசையுங் கலந்த பார்வையை வண்டின்மீது செலுத்தியது.

இதற்கிடையில் வண்டு மறு மலரில் அமர்ந்துவிட்டது. அம் மலருக்கு - அளவற்ற மகிழ்ச்சி. முன்னைய மலரைவிடத் தான் அழகாயிருப்பதுதான் வண்டின் வருகைக்குக் காரணம் என்று அஃது இறுமாப்புக் கொண்டது. தன் இதழ்களால் வண்டை வருட முனைந்த அம்மலரும் திடீரெனத் திகைத்து நின்றது. அவ் வண்டு மூன்றாவது மலருக்குத்தாவிவிட்டது. அதைத் தொடர்ந்து நான்காவது மலருக்குத் தாவி யது. அடுத்து ஐந்தாவது..... ஆறாவது..... ஏழாவது..... என்று ருசி பார்த்துக்கொண்டே முன்னேறியது. சில நிமிடங்களில் அது தாவாத மலர் ஒன்றாவது எஞ்சவில்லை.

தூரத்தே ஒரு தனி இடத்தில் தென்பட்டது அழகிய மலரொன்று. வேறு எந்த இனமலர்களும் அதன் பக்கத்தில் இல்லை. வண்டின் பார்வை அம்மலர்மீது பாய்ந்தது. பதிலுக்கு அம் மலரும் மோகனப் புன்னகையொன்றை வண்டின் பக்கம் வீசியது. பார்வைகள் மோதிக் கலந்தன. இனி வாய்ப்பேச்செதற்கு?

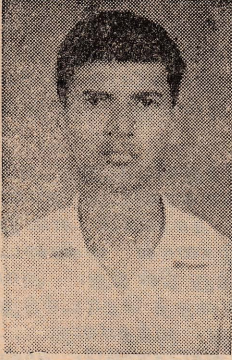
“வண்டே என்னகாரியம் செய்யப் போகிறாய்? பொல்லாத மலரிடமல்லவா போக முனைகிறாய். தயவுசெய்து போகாதே. போனால் உயிருடன் மீளமாட்டாய்” தான் ஏமாற்றப்படும் அன்பு மறவாத மலரொன்று வண்டைத் தடுத்தது.

“ஓஹோ இவ்வளவு பொருமையா உனக்கு? நான் போய்த் தான் தீர்வேன்”- ரீங்கார ஒலியுடன் பறந்து சென்றது மோகம் தலைக்கேறிய அவ்வண்டு.

தன்னை நாடிவரும் அவ்வண்டைக் கண்டதும் புது மலருக்கு மகிழ்ச்சிப் புளகாங்கிதம். இனிய குரலிலே, “வா அன்பே வா. உன் காதலுக்காக இவ்வளவு நேரமும் தவமிருந்தேன்” என அழைத்தது.

இம்மயக்கு மொழிகளாற் கட்டுண்ட வண்டு மறு பேச்சின்றி மலரின் மீது போய் உட்கார்ந்தது. தன் இதழ்களை நன்கு விரித்து வண்டுக்குச் சொகுகான படுக்கை அளித்தது. தேனழை ஆடையுடன் பருக ஆரம்பித்த அந்த வண்டு மறுக்கணம் திகைத்தது. வண்டை அம்மலர் தன் இதழ்களால் மூடிக்கொண்டது. அடைபட்ட வண்டு தடுமாறிற்று. வர வர இதழ்கள் வண்டை நெருக்கவாரம்பித்தன. “மலரே இது என்ன அநியாயம்?” உரத்த குரலில் சப்தமிட்டது வண்டு. “அநியாயமா? இல்லை. இது தான் நியாயம். உன்னைப் போன்ற வண்டுகளையே உணவாகக் கொள்ளும் பூவினத்தைச் சேர்ந்தவளல்லவா நான்? இது நமக்கு இறைவன் வகுத்த நியதி. ஹ ஹ் ஹ்..... ஹ ஹ் ஹ்.....” பயப்படாமல் சாவை அணைத்துக் கொள்” மாமிச உணவு புசுக்கும் விசித்திர மலர் பயங்கரச் சிரிப்பினூடே சொல்லிற்று.

*

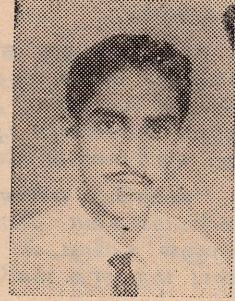
எஸ். எம். ஜே. பைஸ்தின், சிலாபத்தைச் சேர்ந்தவர். பல்கலைக் கழக மாணவர். கதை-கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றார்.

எஸ். செபாரட்ணம் சிலாபத்தைச் சேர்ந்தவர். பத்திரிகை நிருபராகப் பணியாற்றுகின்றார். கதை-கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றார்.

ஏ. எல். எம். அமீன் நிந்தலூரைச் சேர்ந்தவர். ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் இவர், கதை-கட்டுரைகள் எழுதி வருகின்றார்.

அல்போன்ஸ் நடராசன் மட்டக் களப்பைச் சேர்ந்தவர். சிறந்த வினாயாட்டு வீரர். பல வினாயாட்டுப் போட்டிகளில் கலந்து பரிசு பல பெற்றவர்.

பூ. எல். ஜெயினுலாப்தின், மீராவோடையைச் சேர்ந்தவர். கதைகட்டுரைகளில் ஈடுபாடுடையவர். பிரசித்தி பெற்ற கண்டக்டர் உதுமா லெப்பையின் புதல்வர்.

சாகித்திய மண்டலம்

சாகித்திய மலரில், சாகித்திய மண்டலம் பற்றிய முழு விபரங்களும் தந்திருந்தோம். மண்டலம் புதிய சட்டத்தின் கீழ் திருத்தப்பட்டுள்ளது. அதுபற்றிய மேலும் சில விபரங்களை அடுத்த பூவில் தருகின்றோம்.

என் காநலித்தேன்?

க. சாநாதன்

நெஞ்சம் அவட்காய் ஈந்துவிட்டேன் — என்
நினைவில் அவட்கோர் இடம் கொடுத்தேன்

சூழியும் கன்னம் கண்டல்ல — அவள்
கொல்வைச் செவ்வாய் பார்த்தல்ல
அளிக்கும் மொய்க்கும் வதனமதை
அணியாய்க் கொண்டாள் என்றல்ல (நெஞ்)

கண்ணின் கருமை கண்டல்ல — அவள்
காதல் தருவாள் என்றல்ல
பண்பிற் சிறந்தாள் ஆதலினால் — வாழ்க்கைப்
பயனும் அமையும் என்றல்ல (நெஞ்)

அன்ன நடைபயப் பார்த்தல்ல — அவள்
அறிவின் முதுமை கண்டல்ல
மன்னன் எனையே தெய்வமென — நிதம்
மதிப்பாள் நன்றாய் என்றல்ல (நெஞ்)

ஏன் நான் அவளைக் காதலித்தேன் — அட
ஏனோ என்றே எண்ணி எண்ணி
நான் தான் அதற்கோர் — காரணமும்
நயமாய்க் கண்டேன் கண்டேனே! (நெஞ்)

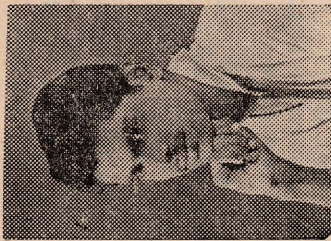
“வறுமை” சூழ்ந்தே வாட்டிடும் அவள்
வண்மை அன்போ மாறவில்லை
“சிறுமை” என்னில் பல கண்டும் — தன்
பொறுமை குன்றூப் பண்பதனால் (நெஞ்)

வாழ்வீனில் விழியான

1. மன மஞ்சத்தில் ஜோதி தருப்
மணி மறையினைப் பாராயோ
நபி நாதரின் மொழிகளிலே
நல்ல முதினைக் காண்பாயோ
2. வண்ண ஒளிகளில் மணியானார்
வளர் நெறிகளின் துணையானார்
என்னும் பொறுமையின் திருவானார்
எனும் பெருமையை உணராயோ
3. எண்ணும் முறையில் நிறைவானார்
இயற்கை மதத்தின் உயிரானார்
அன்பு கொழிப்பதில் கடலானார்
அருள் பொழிவதில் மழையானார்
4. கடும் பகையிலும் பொறை கண்டார்
கெடு மதியினை யவர் வென்றார்
எழில் மறையின் புகழ் கண்டார் - என்றும்
அவர் வழி தொடராயோ
5. நிறை உள்ளத்தின் உருவானார்
நில வாழ்வின் பொருளானார்
அனல் பாலையின் பொழிலானார்
எம் வாழ்வீனில் விழியானார்.

—கிண்ணியா வளவன்

எச். மெத்தியேஸ்.
வாழைச் சேனையைச்
சேர்ந்தவர். இரான் அட்.
க. பாடசாலையிற் பயிலுமி
றார். கவிதை-கதை கட்டு
ரைகளில் ஈடுபாடுடைய
இளம் எழுத்தாளர்.

நிலவே!

எச். மெத்தியேஸ்

தேன்மொழித் தேவியவள் — அன்று
தேடி என் வீடு வந்தாள்
மான்விழி யாஹ்யக்கி — என்றன்
மார்பை அணைத்து நின்றாள்!

அன்! மொழி விதைத்தாள் — ஆசை
அத்தானென் னத்தான் என்றாள்
இன்பக் கடல் விழுந்தேன் — மூழ்கி
என்னை மறந்து நின்றேன்!

முத்த அழுத்தத்திலுல் — முந்தி
மூடிய கண் திறந்தேன்
சித்தம் தெளிந்துணர்ந்தேன் — அந்தத்
தேவி எங்கே நிலவே!

*

ஹுஸைன் ஆதிரியராகப் பணிபுரிகின்றார். கதை-கட்டு
ரைகள் எழுதி வருகின்றார் இவரது 'ஞானம்' என்ற திரு
கதை 'அருள் வாக்கி' மலரில் பிரசுரமாகியுள்ளது.

பயன்

எஸ். எச். ஜே. ஹுஸைன்

தேன்னை ஏமாப்புடன் நின்றது. மர
கதங் கலந்த நிறம். ஓலைகளைச் சிவிரப்
பியது. அதன் குஞ்சுக்கள் தந்தத்தின்
அழகு காட்டின. பால் சிந்திப் பாளைகள்
வெடித்தன. பருவப் பெண்களின்
கொங்கை வணப்புக் காட்டும் காய்கள்
தொங்கின.

அதன் அருகில் நின்ற ஆண் பனை சோகத்துடன் காணப்
பட்டது. கண்ணங் கருத்த மேனி. காய்ந்தும் உதிராது உட
விலே அசின்கமராக ஓட்டிக் கொண்டிருந்த மட்டைகள். பூத்
தும் பயன் தராத மலட்டுத்தனத்திலே சாம்பும் பாளைகள்.
இவற்றுடன் உதிராத மட்டைடையானில் வேர் பிடித்து
வளர்ந்து பெருத்துவிட்ட அரச மரம் ஒன்று, அதனை நெருங்
கிக் கொண்டு வளரும் அவஸ்தை வேறு.

பனையின் விசார நிஷ்டையைப் பார்க்கும் பொழுதெல்
லாம், தெங்கிற்குப் பூரிப்புத் தாங்கமாட்டாய் ஆனாலும்,
அனுதாபம் கொண்டது போல நடித்துக் கொண்டு, "ஏன்
அண்ணே, வருந்துகின்றாய்?" என்று கேட்டது.

"என் பிறப்பு இப்படிப் பயன்றதாகி விட்டதே..."

என்று சலித்துக் கொள்ளும். இந்தச் செய்ப்பினை கேட்டுத் தென்னை அகமகிழும்.

ஒரு நாள் இவ்விரண்டு மரங்களும் நிகழ இடத்திற்கு ஒரு கூட்டம் வந்தது. வந்தவர்கள்,

நமோ தல பஹவத்தேதோ அறகத்தேதோ சம்மா ஸம்புத் தஸ்ஸ

நமோ தல பஹவத்தேதோ அறகத்தேதோ சம்மா ஸம்புத் தஸ்ஸ

நமோ தல பஹவத்தேதோ அறகத்தேதோ சம்மா ஸம்புத் தஸ்ஸ

புத்தங் சரணங் கச்சாமி

தம்மங் சரணங் கச்சாமி

சங்கம் சரணங் கச்சாமி

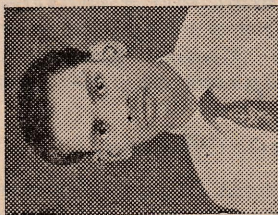
என்று பக்திப்பரவசத்துடன் அரச மரத்தை வலம் வரும் பொழுது ஆண் பனையையும் வலம் வந்தார்கள். அரசினங் கன்றின் இலையைக் கண்ணில் ஒற்றிக் கொண்டார்கள்.

ஒருவன் தென்னையில் ஏறி அதன் குருத்தை வெட்டி, ஆண் பனையைச் சுற்றிலும் அலங்கரித்தான்.

தென்னை சென்னியின் குருத்தையழந்து, பங்கத்துடன் தலை கவிழ்த்தது.

தன்னுள் தெய்வம் ஒன்று ஜனித்ததையிட்டு, அகந்தையால் செயலிழக்காது, ஆண் பனை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

*

இராமலிங்கம் மனோசுரன் காரைதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். இலக்கிய ஆர்வ மிக்கவரான இவர், கட்டுரை எழுதுவதில் ஈடுபட்டுள்ளார். பிரபல தொழில் தர்பனமொன் றிலே உத்தியோகம் பார்ந்துக் கொண்டும், அவ்வப்போது கலை-இலக்கியத்துறைகளிலும் பங்கு கொள்கின்றார். நாடகத்துறை யிலும் ஆர்வமிக்கவரான இவ்வீரான இவ்வீரான இவ்வீரான இவ்வீரான சர்பந்தமான கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளில் நிறைய வெளிவரல் வேண்டுமென்ற விருப்புக் கொண்டவர்.

க. சரநாதன் இலங்கைப் பல்கலைக் கழக பொறியியற் பகுதி மாணவர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் பயிலும் போதே கவிதைத்துறையில் ஈடு பட்டார். கவியரங்கங்களிலும் பங்கு பற்றியுள்ளார். இவரது முதலாவது கவிதை 'இளம் பிறை' இரண்டாவது பூவிற பிரசுரமாகியுள்ளது.

மாஸ்கோ கடிதி

முன் கடிதங்களில் 'கண்ணன்' என நாம் அனைத்தும் Yuri-Y-Glassov என்பவர் பற்றியும் அவரது 'திருக்குறள்' மொழி பெயர்ப்பு Linguistics ஆராய்ச்சி என்பன பற்றியும் குறிப்பிட்டிருந்தோம். தற்பொழுது இவர் 'சிலப் பதிகார'த்தையும் ரஷ்ய மொழியில் பெயர்த்து முடித்து விட்டார். இது ஒரு லட்சம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. இவரது 'திருக்குறள்' 11000 பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு, ஒரு நாளிலேயே முழுவதும் செலவாகின என்பதைக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

கண்ணன் எனது நண்பர். இவரது உதவியால் நான் இப்பொழுது மாஸ்கோ மாகாண பல்கலைக் கழகத்தில் வெளிநாட்டு மொழிப் பகுதியில் தமிழ் போதிக்கிறேன். இலக்கண விதிகட்கமைந்த எழுத்துத் தமிழுக்கும் சாதாரண பேச்சுத் தமிழுக்குமுள்ள ஒலி அடிப்படையிலான வேறுபாடுகளை (Phonetics) அவர்களுக்கு நான் கற்பிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குச் சம்பளம் தருகிறார்கள்.

யுக்தி - பரிசு ரூபா பதினைந்து!

சென்ற இதழில் வெளியான மூன்று யுக்திகளுக்கும் சரியான முதல் விடையை அனுப்பியவருக்கு பத்து ரூபா புத்தகப் பரிசில் அனுப்பி வைக்கப்படும் என அறிவித்திருந்தோம். அவற்றுடன் இந்த இதழில் இன்னொரு புதிய புதிரும் சேர்க்கப்பட்டு, பரிசுத் தொகை ரூ 15/- ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

புதிதாகச் சேர்க்கப்படும் புதிர் கீழே தரப்பட்டுள்ளது:

1			
	6		
		11	
			16

1 தொடக்கம் 16 வரையிலுள்ள எண்களே பதினாறு கட்டங்களிலும் இடம் பெறுகின்றன. எந்த ஒரு எண்ணும் இரண்டு தடவைகள் இடம் பெறக் கூடாது. எந்தப் பக்கம் கூட்டினாலும் மொத்தம் 34 வர வேண்டும். எங்கே உங்கள் சமர்த்தைப் பார்ப்போம்.

குறிப்பு: ஏற்கனவே மூன்று புதிர்களுக்கு விடையனுப்பியுள்ள

வர்கள் புதிய புதிருக்கு மட்டும் விடையனுப்பினால் போதும்.

சென்ற பூவில் 103-ஆம் பக்கத்திற் பிரசுரமான விடுகவிப் புதிருக்கான சரியான விடையும், 61-ம் பக்கத்திற் பிரசுரமான 'தெரியுமா?' விடையும், அடுத்த பூவிற் பிரசுரமாகும். மக்குமாலாவின் முகவரிக் கூப்பன் அடுத்த பக்கத்திற் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்குமாலா

மக்குமாலா

விடை அனுப்பும் முறை

மக்கு மாலாவுக்குத் தினமும் ஏராளமான கடிதங்கள் வருகின்றன. பல விடயங்களையும் ஒரே தாளில் எழுதி அனுப்புவதினால், தனித்தனிப் பகுதிகளுக்கான சரியான விடைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு சிரமம் ஏற்படுகின்றது. எனவே, பின்வரும் முறையில் அனுப்பப்படும் விடைகள், விடயதானங்கள் மட்டுமே பிரசுரத்திற்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

- யுத்தி - விடை
(பரிசு ரூபா 15)
- நூல் நயம்
(பரிசு ரூபா 30)
- விடுகவிப் புதிர் விடை
- ஆங்கில மணிப்பிரவாளம்

ஆகிய நான்கு பகுதிகளுக்கான விடைகள், விடயதானங்கள் மக்குமாலாவுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு பகுதிக்கான விடைகளும் - விடயதானங்களும் தனித்தனித் தாள்களில் எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். அத் தாளின் இடதுகோடி மூலையில் கலந்துகொள்ளும் பகுதியையும் குறித்துக் காட்டல் வேண்டும்!

ஒருவர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பலாம். எத்தனை விடைகளும் அனுப்பலாம். ஆனால், விடைகள் - விடயதானங்கள் தனித் தாள்களில் அமைய வேண்டும். பல விடைகளை ஒரே உறையில் அனுப்பி வைக்கலாம். கீழே பிரசுரமாகியுள்ள முகவரிக் கூப்பனைக் கத்திரித்து உறையின் மேல் ஒட்டி அனுப்பவும். அவ்வாறு முகவரிக் கூப்பன் ஒட்டி அனுப்பப்படாதவைகள் பரிசுப் பரிசீலனைக்கு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது.

—ஆர்.

மக்கு மாலா

மே/பா. இளம்பிறை,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
(Wolfendhal Street,)
கொழும்பு-13

அரசு வெளியீடுகள்

தோணி	வ. அ. இராசரத்தினம் - ஸ்ரீ லங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற சிறுகதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/-
வழையடி	வாழை க. செபரெத்தினம் வாழ்க்கை வரலாறு	விலை. ரூ. 2/-
பகவத்கீதை	வெண்பா புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை - சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 3/50
இளமைப் பருவத்திலே!	எம். ஏ. ரஹ்மான் - சிறுவர் இலக்கியம். நூல் நிலையத்துக்குரிய சான்றிதழ் பெற்றது: (இரண்டாம் பதிப்பு)	விலை. ரூ. 1/25
மரபு	எம். ஏ. ரஹ்மான் - உருவகக்கதைகள் (வண்ணச் சித்திரங்களுடன்)	விலை. ரூ. 2/-
ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி	இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன் - ஈழத்தின் தற்கால இலக்கிய வரலாறு கூறும் வரலாற்று நூல்	விலை. ரூ. 3/50
அண்ணல் கவிதைகள்	- கவிஞர் அண்ணல் - கவிதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/25
பரியாரி பரமர் 'சானு'	- பேரூச் சித்திரம்	விலை. ரூ. 1/90
இலக்கிய உலகம் வி. கந்தவனம்	- கவிதை நூல்	விலை. ரூ. 1/40
காப்பியச் சொற்பொழிவுகள்	- பத்துக் காவியங்கள் பற்றிய சொற்பொழிவு	விலை. ரூ. 3/50
புதுயுகம் பிறக்கிறது	- மு. தனையசிங்கம் சிறுகதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 2/75
மஹாகவியின் குறும்பா - 100 குறும்பாக்கள்	'சௌ'வின் 50 சித்திரங்களுடன் கூடியது.	விலை. ரூ. 1/85
ரஷிகர் குழு போட்டிக் கதைகள்	சிறுகதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 1/30
வீ	எஸ். பொன்னுத்துரை சிறுகதைத் தொகுதி	விலை. ரூ. 4/40

அரசு வெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு - 13, இலங்கை.

மனித உரிமைகள் தினத்தைக் கொண்டாட ஐ. நா. சபை ஏற்பாடு செய்கிறது. இலங்கை இந்தியர் பிரச்சனைக்குச் சிறிமாவும் சால்திரியும் ஓர் முடிவு கண்டிருக்கின்றனர். ஐந்தேகால் இலட்சம் பேர்களை இந்தியா ஏற்றுக்கொள்ளும். முன்றரை இலட்சம் பேரை இலங்கை ஏற்றுக்கொள்ளும். பிசுதி ஒன்றரை இலட்சம் பேர்களைத் தலைநிமின்னர் நிர்ணயிக்கப்படும். கொக்கோவில் அடுமெரிக்காரும் பிரிட்டனும் பெய்லிமும் ஆக்கிரமிப்புச் செய்வதாக ஓர் பிரச்சு அடிகாரி புகார் செய்திருர். யீமனில் குடியரசு வீரர்களுக்கும் முடியரசு வீரர்களுக்கு மிடையே தொடர்ந்து போர் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. போரில் ஈடுபட்ட எகிப்திய வீரன் ஒருவரின் உடல் யாரும் தேடுவாரற்று அரபிய பாலைவனத்தில் தலைவெழு முண்டம் வேறுகச் சிதைந்து கிடக்கிறது. கொக்கோவில் புரட்சிக்காரர்கள் எழுபதினாயிரம் பேரைக் கொன்று விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. மத்திய வியட்னாமில் அரசாங்கத் துருப்பு களுக்கும் வியட்னாங் துருப்புகளுக்கும்மிடையே நடந்த போரில் எழுபது வியட்னாங்குகளும் ஒரு அமெரிக்க இராணுவ ஆலோசகர் உட்பட பதினேந்து அரசாங்க வீரர்களும் இறந்துவிட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. எல்லையில் சீனா திரும்பவும் படை குவிப்பதாக இந்தியா குற்றஞ்சாட்டுகிறது.

சச்சி சும்மா உட்கார்ந்திருந்தான். கிணற்றடி யில் வீடு கட்டுவதற்காக வெட்டடி அரிந்து அடுக்கப்பட்டிருந்த அரிகலலுக் கட்டின்மேல் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தான். பக்கத்தில் ஒரு குறிப்புக் கொப்பி, காற்றில் படபடத்த வண்ணம் அதற்குள் சில புல்ஸ்கப் தாள்கள், எல்லாவற்றுக்கும் மேலே ஒரு புத்தகம். ஏன்ஸ்டீட் பிஷரின் "கலை பற்றிய மார்க்ஸீயக் கண்ணோட்டம்." ஆனால் சச்சிக்கு எது

வும் செய்ய மனமில்லை. படிக்கவும் மனமில்லை, எழுதவும் மனமில்லை. அவன் பேசாமல் உட்கார்ந்திருந்தான். வெளியே கிணற்றடி வேலிக்கு மேலால் வயல்வெளி விரிந்து கிடந்தது. ஒரே வெய்யில், கூடவே மழை யில்லாத வாடைக் காற்றின் குளிர்.

பயிர்கள் வாடிக் கருகிப்போய் கதிர்வராமலேயே வைக்கோலாகிக் கொண்டிருந்தன. வெய்யிலின் கோரத்தைக் காட்டுவது போல் காணல் கீற்றுக்கள் நெளிந்து நொளிந்து தூரத்தில் நிழலாட்டம் காட்டின. சச்சிக்குச் சங்கரரின் நினைவு வந்தது. கயிழ், பாம்பாகத் தெரிகிறது, காணல் நீராகத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்த நினைவை அவன் வளரவிட விரும்பவில்லை. வளர்க்க அவனால் முடியவில்லை. அவன் எல்லாம் அப்போது அவனுக்குத் தேவையற்ற அனுவ சியங்களாகத்தான் நின்றன. அப்படியே பேசாமல் செயலற்றுச் சிந்தனையற்றுச் சும்மாகவே இருந்தான். அந்த நிலையை வேறு எந்தச் சிந்தனையாலும் அவன் குழப்ப விரும்பவில்லை, அவனால் குழப்ப முடியவில்லை. அப்படியே கல்லுக்கட்டில் இருந்து பார்த்தும்போது வேலிக்குமேலால் தெரிந்த வயல் வெளி மிக இடமாக இருந்தது. அதுவே அனுவக்கு அப்போது போதுமாகப்பட்டது. பொதுவாக அந்தக் கல்லுக்கட்டில் ஏறி வயல்வெளியைப் பார்த்துத் தொடங்கிவிட்டால் அந்த இடத்தைவிட்டு அவளை எழுப்புவது கஷ்டந்தான். இப்போதும் அப்படித்தான் இருந்தது.

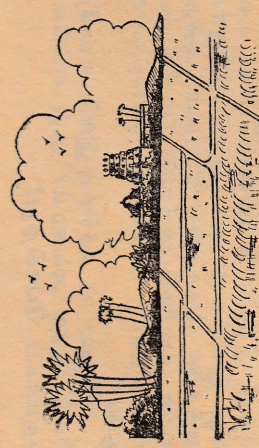
சச்சிகுக்கு வேறு எந்தக் கவலையும் இல்லை என்று கூடச் சொல்லமுடியாது. நேற்றுத்தான் அவனுடைய ஓரே ஒரு அக்காவுக்கு காசம் என்று கண்டுபிடித்து ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதித்திருந்தார்கள். அதவே போதும் மற்றவர்களை மாதக்கணக்காகக் கவலை படச் செய்வதற்கு சச்சிகுக்கும் கவலைதான். ஆனால் அந்தநேரத்தில் ஏனோ அவனால் அதைப்பற்றி நினைத்துப்பார்க்கக்கூட முடியாமலிருந்தது. அவனுக்குக்கூட அப்போது சுகமில்லை. ப்ரொங்கைட்டில். கரட்டுக் கரட்டு என்று தெஞ்சுக்குள் சளி இழுபட்டுக்கொண்டு தான் இருந்தது. இரவு முழுதும் ஓரே கொக்கல். இப்போழுச்சையடைக்கும்வாடைக்காற்றுச் சேர்ந்த அந்த வெய்யிலில் இருப்பதுகூட மிகக் கஷ்டமாகத்தான் இருந்தது. அதோடு அதற்கு வட்டியாக இரவு முழுதும் இழுத்துத் துலைக்கவேண்டும் என்ற பதும் அவனுக்குத் தெறிக் கவலைப்படாமல் அப்படியே இருந்தான். எல்லாவற்றுக்கும் ஈடுகட்டுவது போல் வெளியே வயல்வெளி விரிந்து கிடந்தது. வாடைக் குளிர்காற்று, கூடவே கொழுத்தும் வெய்யில், கருகிப்போகும், பரட்கள், காணல் திரை, வற்றிப்போகும், வரட்சி காட்டத் தொடங்கி விட்ட வயல்வெளி-இவை எல்லாம் அழகுக்காட்சிகளா அப்படி மெய்மறந்து உட்கார்ந்திருப்பதற்கு?

சச்சிகுக்கு அந்தச் சந்தேகம் எழுவதில்லை. அவன் தன்னை மறந்திருந்தான். தூரத்துக் குளத்து நீர் அலை எழுப்பப் பச்சைப் பச்சேலென்றுவயல்வெளியிலிருந்தோடு காட்சியளித்தாலும் சரி, எல்லாமே

வரண்டு கருகிப்போய் காணல் எழுப்பிலும்தான் சரி சச்சிகுக்கு எல்லாம் ஒன்றுதான். அது அழகு இது அழகில்லை என்று அவன் ஒதுக்குவதில்லை. அழகு இதுவும் சரி எனும்சரி முரண்பாடுகளுக்கும் வித்தியாசங்களுக்கும் இடம் இருப்பதாக அவன் நினைப்பதில்லை. முரண்பாடு இருந்துதான் ஆகவேண்டும் என்று யாராவது அழுத்தினால் அப்படி அழுத்துபவர்களைத் திண்டிக்க விரும்புவன்போல் முன்னதைவிடப் பின்னதைத்தான் அவன் தேர்ந்தெடுப்பான். பச்சேலென்று பயிர்களைப்போய் வயல் வெளியைவிடக் காழ்ப்பு கருகிப்போய் வரண்டு தெரியும் வயல்வெளிதான் நீடித்த அழகுடையது, நிரந்தரமானது என்று அவன் வற்புறுத்துவான். அவன் என்ன ஓர் அனுகூலம்? ஓர் சூன்யவாதிபா? சச்சிகுக்கு அந்த விசாரணை கிடையாது. லேபல் ஒட்டுவது அவனுக்குப் பிடிக்காத வேலை. அது அறிவாளிகள் என்று கூறப்படுபவர்களின் தொண்டு. சும்மா பார்த்துக்கொண்டிருக்க வயல்வெளி இருந்தது. ப்ரொங் கைட்டில் ஒரு இல்லாதிருந்தால் பக்கத்தில் கூடவே ஒரு கள்ளுப்போத்தலும் இருந்திருக்கும். கள்ளுக்குப்பது இன்றைய போலி மரியாதை மரபை உடைக்கும் ஓர் செயல் என்று சில புரட்சிவாதிகள் கருதலாம். ஆனால் சச்சிகுக்கு அதன் அளக்கும் அனைதெயல் போயது. அவனுக்கும் அந்த வயல் வெளிக்குமிடையே இருந்த நேர, இட, உருவ வித்தியாசங்களை எல்லாம் முற்றாக அழித்து வெளியோடு

முதலியல்கம்

வெளியாக ஒன்
நிலிடக் கள்ளு
உதவியிருக்கும்.
இருந்தாலும்
கவலை இல்லாம
களால் இல்லாம
லேயே அதோடு
ஒன்றிலிட அவ
னால் முடியாது
என்றிலை. இப்
போ அப்படி

ஒன்றிப்போய்த்தான் அவன் உட்கார்ந்திருந்தான்.
திடீரென்றுகேட்ட கோயில்மணிஓசை சச்சியைத்
திடுக்கிட வைத்தது. ஆனால் அதற்குப்பின் அதோடு
ஒட்டிவந்த ஓர் பரவச உணர்வு அவனது உடலைப்
புல்லரிக்க வைத்தது. வயல்வெளியில் அவன் நடந்து
வரும் வேளைகளில் எங்கிருந்தாவது வரும் கோயில்
மணி ஓசை அவனால் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக்
பதுண்டு. ஆனால் இப்போதைய நிலையில் அவை
அனுபவிப்பது உடலைப் புல்லரிக்கவைத்தது. அந்த
நேரத்துக்கும் நிலைக்கும் மிகப் பொருத்தமான ஓர்
ஓசை அது. யாரோ அவனது நிலையை உணர்ந்து,
ஆமோதித்துச் செய்வித்ததுபோல் வந்தது அந்த
ஓசை.

சச்சி வடசுழிக்காக இருந்த தன் பார்வையை
வலதுபக்கமாகத் திருப்பினான். அங்கே அவன்
இருந்த வளவுக்குரிய கிணற்று வேலையை அடுத்து
ஊர்மனைக்குள் ஓர் ஓடைபோல் உட்புகுந்திருந்த

வயல்வெளியின் ஓர் கிளையில் மணிக்கூட்டுக் கோபு
ரத்துடனும் நான்குபக்க மதிற்சுவருடனும் காட்சி
கொடுத்தது பிள்ளையார் கோயில். யாரும் அங்கு
இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஐயர் வந்துவிட்டார்
என்பதற்கு அறிஞரியாக வெளியே மதிற்சுவரோடு
சைக்கிள்மட்டும் சார்த்தப்பட்டு நின்றது. ஆட்கள்
இன்றி ஆரவாரமற்றுத் தெரிந்த அந்தக் காட்சி
வயல்வெளிக்கும் கோயிலுக்குமிடையேயுள்ள ஒற்று
மையை அதிகரிக்கச் செய்து அதன் அழகை இன்
னும் கூட்டுவதுபோல்தான் சச்சிக்குத் தெரிந்தது.
பிள்ளையார் கோயிலிலிருந்து சச்சியின் பார்வை
திரும்பவும் வடகிழக்காகத் திரும்பி தூரத்தேகுளத்
துக்கும் அப்பால் சிவப்பு ஓட்டுக்கூரையோடும் கோபு
ரத்தோடும் தெரிந்த நாக்சியார் கோயிலை நோக்
கிச் சென்றது. அது அந்த வயல்வெளிக்கூரிய இரண்
டாவது கோயில். மூன்றாவது கோயில் அவனுக்குப்
பின்னால் பார்வைக்குத் தெரியாமல் வயல்வெளியின்
தெற்கு முடையில் இருந்தது. சிவன் கோயில் சச்சி அந்த
நேரத்தில் அதையும் நினைத்துப் பார்த்துக்கொண்
டான். அங்குமிங்குமாக அவை மூன்றும் நட்டுக்
கொண்டு நின்றன. அவற்றுக்கிடையே வயல்வெளி
நீண்டு விரிந்து விசாலித்துக் கிடந்தது. ஒரு பெரிய
குளம் கருகிப்போகும் பயிர்கள், கானல், தூரத்தே
எல்லைவைப்பதுபோல் வடக்கூர் வேலி.

“என்ன அழகு!”

சச்சி தன்பாட்டில் முணுமுணுத்துக் கொண்
டான்.

ஆனால் அதிகநேரம் அவனால் அப்படி இருக்க
முடியவில்லை. வெளியோடு வெளியாய் அவன் ஒன்றி

வீட்டிற்கு அந்த வேலையில் தூரத்தே வடக்கூர் வேலையோடு ஏதோ ஓர் உருவம் மிக வேகமாக அலைந்துகொண்டிருந்த காட்சி அவளை வேறுதொகையில் இழுத்துவிட்டது. அசைவற்ற அந்த மோன வெளியில் அந்த அசைவு பெரியதோர் முரண்பாடாகத் தெரியாவிட்டாலும் சச்சியின் ஆச்சரியத்தைக் கிளறக்கூடியதாய் இருந்தது.

‘அது என்ன, அப்படி வேகமாகப் போகுது?’

சச்சிக்கு ஆரம்பத்தில் அது ஏதோ ஓர் யந்திரமாகவேதான் தெரிந்தது. ஆனால் கடைசியில் அது காரணமில்ல யந்திரமுமல்ல சாதாரண ஒரு மனித உருவந்தான் என்பது கொஞ்ச நேரத்துக்குள் தெளிவாகிவிட்டது. தூரத்தே வேகமாகப் போவதால் கால்களின் அசைவு தெரியாமல் ஏதோ யந்திரம் பறப்பதுபோன்ற காட்சி. அவ்வளவுந்தான். ஆனால் ஏன் அந்த அவசரம்?

சச்சிக்கு ஆச்சரியம்போய் இப்போ அது வேடிக்கையாகத்தான் இருந்தது.

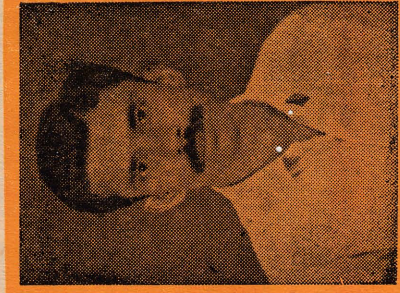
‘அதோ அப்படி வேகமாகப்போகும் அந்த சீவணப்பற்றி, அதன் இப்போதைய நிலையைப் பற்றி இந்தப் பென்னம்பெரிய உலகத்தில் யாராவது இப்போது அக்கறைப்படுகிறார்களா? அல்லது அத்தனை வேகத்தில் போகும் அந்தச் சீவனுக்குத் தான் தன்னையெற்றியும் தன்நிலையைப்பற்றியும் சரியானதோர் உணர்வு சாடையாகவாவது இருக்குமா?’

இரண்டும் சச்சிக்கு இல்லை என்றேபட்டது. ‘பிற கேள் அந்த அவசரம்? அது எங்கே அப்படி அவசரமாகப் போகிறது?’

சச்சி பார்த்துக் கொண்டே இருந்தான். அது போய்க்கொண்டே இருந்தது. போகப்போக தூரத்தில் நிழலாட்டம் போட்டது. காணல் திரையோடு அந்த உருவம் கரைந்துகொண்டே இருந்தது. கடைசியில் அதோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டதுபோல் முற்றாக மறைந்துவிட்டது.

திருப்பவும் சச்சி வயல்வெளியோடு ஒன்றிப்போய் சம்மா இருந்தான். இப்போ அப்படி இருப்பதில் ஒரு புதிய திளைப்பு. அவனது நிலையை ஆமோதிப்பதுபோல் டாங், டாங், டாங் என்று திரும்பவும் வந்தது மணியோசை. இப்போது அது பின்னாலிருந்து சிவன் கோயிலின் பெரிய மணியோசை.

*

மு. தீயேசிக் கம் அவர்களின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதியான ‘புதுபுகம் பிறக்கிறது’ அரசு வெளியீட்டின் பதினொராவது நூலாக வெளிவந்துள்ளது. ஒரு சாதாரண நிகழ்ச்சியை ஹெமிங்வேய் சிறுகதையாக்கக் கையாளும் எழுத்து உபாய முறையைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்டுத் தொகுதியில் இடம் பெறும் ஒரு சிறு கதைவையே இம் பூலிற் பிரசுரித்தள்ளோம்.

றவை. அவை பத்திரிகைப் பத்திகளிற் சிரசுதயங் காட்டி, பிரசவமாகாமலே சிவபதமடைகின்றன. இதனால், இவற்றின் பிரதிகூலப் பாதிப்புக்களைத் தாலும் மதிப்பிட இயலாது போய்விடுகின்றதி. 'இலக்கிய பரிசோதனை' சேதன பூர்வமான முயற்சி; மரபிற் காலூன்றி, அந்த மரபின் எல்லைக் கட்டுக் களை எஃகுவித்து, மீண்டும. விளிவான மரபுநிலையை ஏற்படுத்துங் கிரியை. உள்ளவற்றைச் சங்கராஞ் செய்து மகாமசானம் உருவாக்கும் இரத்தப் புரட்சி யன்று; உள்ளவற்றிலேயே மலர்ச்சியும் வளர்ச்சி யும் காணண்டுமென்ற கருத்துக்களின் மொளைய் புரட்சியாகும். பரிசோதனைகள் நூலுருவந்தாங்கி ஏட்டிலே பயிலல் வேண்டும. அப்பொழுதுதான், வங்ககால இலக்கிய விமர்சகனெருவன் இலக்கிய பரிசோதனை என்ற நிலைக்களனினின்றும் அதனைப் பெயர்த்தெடுத்து, இலக்கிய அறுவடையென்ற பிறி தொரு நிலைக்களனில் வைத்து அதனைச் சரியாக மதிப்பீடு செய்யமுடியும்'-இக்கருத்துக்களில் இசைவும், இவற்றைச் செயலாக்கல் வேண்டும் என்ற அக் கறையுமுள்ள ஈழத்து இலக்கியகாரர் பதினைந்து பேர் ஏடு நிலைக்களன அமைத்துள்ளனர். இவர் கள் ஒரே இலக்கிய நோக்கமும் பார்வையுமுள்ள வர்களல்லர். தமிழிலக்கிய மரபுநிலை என்கிற உரத் திலேதான் புதிய இலக்கியங்கள் படைக்கப்படல் வேண்டுமெனக் கருதுபவர்கள் மிருக்கிறார்கள்; மரபு நிலையை நெகிழ்த்தியும் இலக்கியம் படைக்கப்பட வாமெனக் கருதுபவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இலக்கியப் பரிசோதனையான படைப்பொன்ற தர மாண இலக்கியமாகத் தேர்ந்துவிட்டால், அதுவே மரபின் மரபம்சமாக மாறிவிடும் என்பதில் இரு

மு ன் னீ டு

மேடை இலக்கியத்தில் முகங்காட்டி மறை யுஞ் சில இலக்கிய உருவங்களையுந் தொனிப் பொருள்களையும் பெயர்த்தெடுத்து, தமிழில் ஒட்டு வேலை செய்வதையே பரிசோதனை என்றும், புதுமை என்றும் எழுத்தாளர் சிலர் பிழைபடக் கருதி வருகின்றனர். இத்தகைய 'காளான்' பரிசோதனை கள் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குக் குந்தகமானவை. மூல விக்கிரகத்தின் சம்பூரண தரிசனம் பெறப்படாத லால், அவை போலியானவை; சேதன பூர்வமற்

தது மட்டுமன்றி, தமிழ் மறையாகவும் உயர்ந்தது. காமச்சுவை நனி சொட்ட எழுந்தது சீவக சிந்தாமணி. தான் சிற்றின்பம் மாந்தாத ஆய்மை நிலையை நாட்டத் திருத்தக்கதேவர் பழுக்கக் காய்ச்சிய கோலைத்தாங்க நேர்ந்தது. சீவகசிந்தாமணி விருத்தப் பாக்களிலமைந்த புதிய உருவ முறையையும் அறிமுகப்படுத்திற்று. அதுவும் தமிழ் இலக்கிய மாபியின் அங்கமாக மாறியதுமன்றித் தலைமைக் காப்பியமாகவும் உயர்ந்தது. அந்தப் பரிசோதனைக் கருப்பையிலேதான் தமிழின் 'கதி'களுள் ஒன்றாக வைக்கப்படும் கம்பராமாயணம் விளைந்தது. இவ்வாறு பல எடுத்துக் காட்டுக்களை அடுக்கலாம். இவ்வேதுக்கள் இதாற்றியே, தமிழ் சீரிளமை குன்றுவாலைக் குமரியாக வரழகினூர். ஏடு நிறுவனம்

தா. இராமலிங்கம் அவர்கள் இயற்றியுள்ள 'காணிக்கை' என்னும் புதிமேய்க் கவிதை நூல் வெளி யாகியுள்ளது. தா. இராமலிங்கம் படிமத்திலும், குறியீடுகளின் அமைப்பிலும் கவிதைகளின் உருவத்தை ஆக்கலாடுமளவும் பரிடீபிப்பவர். மரபுநிலை காலத்தையே பிரதிபலிக்கும் என்று எண்ணமுடையவர் சர்க்காக்கும், பிரச்சினைக்குமுரிய பல கவிதைகள் குறித்து அமைப்பாளர் பின்வருங் குறிப்பைத் தந்துள்ளார்; இதிலே கவிதைக் கருத்திற்கான தொழில்பொருள் குறித்துப் பரிசோதனை நிகழ்ந்துள்ளது. அத்தொழில்பொருள் சில இடங்களில் மிக அம்மைக்களைப் பற்றியவராகவும் இருக்கின்றது.

சாராருக்குங் கருத்தொற்றுமை உண்டு. மரபுநிலை பேணியே எத்தனையோ நவமான் இலக்கியப் படைப்புக்களைச் சமைக்கலாம் என்பதில் அனைவருக்கும் நம்பிக்கையுண்டு. இத்தகைய கருத்தொற்றுமைகளே இரு சாராரினதும் ஊடுதலமாகும். மரபு நிலை என்றும் ஒரு சக்தி; மரபு நிலையை எஃதலித்தல் வேண்டும் என்று எதிர்ப்சக்தி! இவை முதுயலத் ஒன்றுடன் ஒன்றுமோதி, பின்னர் பிரிக்க முடியாத கூட்டுப்பொருளாக - ஒரே சக்தியாக - புதிய மரபு நிலையாக மாறுகின்றது. இது மனித வாழ்க்கையின் சகல அம்சங்களுக்கும் பொருந்தும்; எனவே, இலக்கியத்திற்கும் பொருந்தும். இலக்கிய மரபுக்காரர், ஆரம்பத்திலே திருக்குறளை நூலென ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தாரர்களென்று காரணமப்பரைக்காததொன்று வழங்கிவருகின்றது. நாடக வழக்குச் சார்த்த இலக்கியம் பயிலப்பட்ட காலத்தில், உலகியல் வாழ்க்கைக்கான ஒழுக்க நெறிகளை, ஈரடி இறுக்கத்திற் சட்டிக்காட்டுந் தன்மைத்தாகத் திருக்குறள் அமைந்ததிலில் இந்த எதிர்ப்புத் தொன்றியது போலும். பின்னர், அதுவே தமிழ் மரபின் அங்கமாக இணைந்தது.

ஏடு நிறுவனம் பற்றி . . .

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் புதியதொர் எழுச்சியை ஏற்படுத்தும் குறிக்கோளுடன் ஏடு நிறுவனம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஈழத்தின் நாடு பாருவனம் லும் வாழும் பதினைந்து பின்னணி எழுத்தாளர்கள் இதன் அங்கத்தவர்களாவார்கள். இதன் அமைப்பாளராக திரு. எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் கடமைமயமற்றுகின்றார். 1965, கூதிர்ச் சுவடியாக

ஏடு

ஈழத்தில், எழுத்தாளர்களால் எழுத்தாளர்களுக்காகவே, நடத்தப்படும் ஒரே யொரு சஞ்சிகை ஏடு.

தமிழில் எழுத்தும் பரிசோதனைகளுக்காகவே வெளிவரும் ஒரேயொரு காலாடடைச் சஞ்சிகை ஏடு.

ஒவ்வொரு சுவடியும் ஒவ்வொரு தனி நூல் என்ற அமைப்பில் வெளிரும் ஒரே யொரு சஞ்சிகை ஏடு.

தமிழிலக்கிய வளர்ச்சியில் ஈடுபாடுடையவரும் இதன் அங்கத்தவர்களாகலாம். பூரண உறுப்பினராகவுஞ் சேரலாம்; கௌரவ உறுப்பினராகவுஞ் சேரலாம்.

வீரங்களுக்கு: அமைப்பாளர்,

ஏடு நிறுவனம்,

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

(Wolfendhal Street,) கோழும்பு-13.

ஏடு வெளியீட்டின் கூதிர்ச் சுவடியான

தா. இராமலிங்கத்தின்

காணிக்கை

வெளிவந்துவிட்டது!

விலை ரூ. 1/40

சேதன பூர்வமாக நடத்தும் இலக்கியப் பரிசோதனைகள் உருவத்தைப் பொறுத்தனவாகவும் அமையலாம்; தொனிப் பொருளைப் பற்றியனவாகவும் அமையலாம். இவை, ஒரே நாணயத்தின் இரு முகங்களைப் போன்றவை. பரிசோதனை அறுவடைகள் சகலவும் வெற்றவை. தருவனவல்ல; இலக்கியங்களாகத் தேர்ந்துவிடுவனவல்ல. சில பிரந்த சுவடுகூடத் தெரியாது மறைந்துவிட்டலாம். வேறு சில இலக்கியமாக அமைந்து, வேறு பல இலக்கிய ஆக்கங்கள் தோன்றுவதற்கான கருப்பைகளாக அமையலாம். சமகால இலக்கியகாரனொருவன் இவற்றின் வெற்றி - தேதால்களைச் சரியாக மதிப்பிடுதல் சிரமசாத்தியமானது. இலக்கிய பரிசோதனையின் வெற்றி என்பது உட்கழிகள் நிறைந்த ஆழ்கடலில் நித்தலவேட்டையில் ஈடுபடுவதற்கு ஒப்பானது. கரை யிடே தங்கி நிற்பவர்களுக்கு அந்த நித்தலங்கிட்டாது. சுழியோடத் தெரியாதவர்கள் இறங்கி, சுழிகளின் மரணக் கரங்களுக்குட் சிக்கிவிடுகிறார்கள். சிலர் மட்டுமே சிப்பிகளுடன் கரையடைகிறார்கள். அச்சிப்பிகளுள்ளும் பல வெற்றுச் சிப்பிகள்; சிலவே நித்திலச் சிப்பிகளாகத் தேறுகின்றன. இலக்கிய பரிசோதனைகளின் பயனாகச் சில இலக்கிய நித்திலங்கள் நிச்சயமாகத் தமிழுக்குக் கிடைக்கும். நித்தில வேட்டைக்கான ஆழ்கடற் களமாகவே ஏடு வெளியீடு அமைகின்றது. ஏடு வெளியீடுகள் காலாட்டடைச் சுவடிகளாக வெளிவரும். ஒவ்வொரு சுவடியும் ஒடுகு குறிப்பிட்ட வகைப் பரிசோதனையையே பிரதிபலிக்கும். இந்த அமைப்பின் முதலாவது சுவடியாக தா. இராமலிங்கத்தின் அலர்கள் இயற்றியுள்ள 'காணிக்கை' வெளிவருகின்றது. *

நூல் நயம் - மரபு

முடிவு தேதி நீடிக்கப்பட்டுள்ளது

நூல் நயத்திற்கான பரிசுத் திட்டத்தைச் சாகித்திய மலரில் அறிவித்திருந்தோம். கட்டுரைகள் டிசம்பர் மாதம் 31-ஆம் நாளுக்கு முன்னர் அனுப்பப்பட வேண்டுமென்று கோரியிருந்தோம். அன்பர்கள் பலர் அவகாசம் போதவில்லை யென்று எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய செளகரியங்களையும் உத்தேசித்து, முடிவு தேதியை சனவரி மாதம் 31-ஆம் நாளாக மாற்றியுள்ளோம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறியத் தருகின்றோம்.

நயத்திற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள நூல்:

உருவகக் கதைத் தொகுதி

ஆசிரியர்: எம். ஏ. ரஹ்மான்

விலை: ரூ. 2/-

கிடைக்குமிடம்: அரசுவெளியீடு

231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,

(Wolfendhal Street,) கொழும்பு-13

○ மேற்படி நூலின் நயத்தையோ, விமர்சனத்தையோ நமக்கு அனுப்பி வையுங்கள்.

○ கட்டுரை இளம்பிறையின் இரண்டு பக்கங்களுக்குக் குறையாமலும் நான்கு பக்கங்களுக்கு மேற்படாமலும் அமைதல் விரும்பத்தக்கது.

○ தேர்ந்தெடுக்கப்படும் கட்டுரைகளுக்குப் பின்வருமாறு பரிசு வழங்கப்படும்.

முதற் பரிசு: ரூ. 15

இரண்டாம் பரிசு: ரூ. 10

மூன்றாம் பரிசு: ஐந்து ரூபா பெறுமதி

யான நூல்கள்.

குறிப்பு: அடுத்து

நயத்திற்கு எடுத்துக்

கொள்ளப்படும் நூல்

பரிசு ரூபா. 30/-

இலக்கிய உலகம்

ஆசிரியர்: வி. கந்தவனம்

கிடைக்குமிடம்: அரசு வெளியீடு,

விபரங்கள் அடுத்த பூவில்.

ரசிகர் குழுப் போட்டியிற் பரிசுபெறுங்கதை
களை அடுத்துப் பாராட்டுப்பெறுங் கதைகளின்
வரிசையில் 'புது வாழ்வு' என்னுங் கதை
யைச் சென்ற பூவிற்பரிசுரித்திருந்தோம்.
'ஒரு பிடிச் சோறு!' என்ற இக்கதையோடு
இத்தொடர் நிறைவுறுகின்றது. அ. ஸ. அப்
துஸ்ஸமது நூலாசிரியர்; பதிப்பாசிரியர்.
கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் குடும்பத்தைப்
பிள்ளையாக வைத்து இக்கதையைச் சிருட்
பித்துள்ளார்.

ஒரு பிடிச் சோறு!

— அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது —

“மெனிக்கா மே எண்ட எக்கோ! எலியட்ட மொனவ்வத
கறன்ன?” பாதையாற் சென்ற சினிமா விளம்பர வண்டியைப்
பார்த்துக்கொண்டு நின்ற மெனிக்கா, எஜமானியின் குரல்கேட்டு
குடரைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ஓடினாள்.

அந்தப் பெரிய வீட்டுக்கு, மெனிக்கா வந்து பத்துவருடங்
கள் ஆகின்றன. மெனிக்காவுக்கு உடன்பிறந்த சகோதரிகள்
இன்னும் நான்கு பேரும் இப்படித்தான் எங்கெங்கோ வாழ்க்கை
நடாத்தி வருகிறார்கள். ஐந்து பெண் பெற்றால் “அரசனும்
ஆண்டியாவான்” என்று கூறுவார்கள். வாடகை வீட்டில் அது
வும் யாருடைய தயவிலோ, வாழ்ந்துவரும் மெனிக்காவின்
தகப்பன் எந்த நாட்டுக்கு அரசர்? ஆனால் மட்டக்களப்பு ‘பஸ்
நிலைய சாம்ராஜ்யம்’ அவருடையது. பஸ்ஸில் வரும் ஓவ்வொரு
மூட்டை முடிச்சுக்களும் அவருடைய ஆளுகைக்குட்பட்டது. மெனிக்
காவின் அம்மா அந்த வாடகை வீட்டின் அரசி. ராஜ்யங்களில்
லாத ஐந்து சிற்றரசிகளுக்கும், அந்த பஸ் நிலையப் பேரரசருக்
கும் இடையில் இவளுடைய ஆட்சி நிருவாகம் நடைபெற்றது.
இந்த நிலையில் ஒருநாள் எந்தவித முன்னறிவித்தலுமின்றி
மெனிக்காவின் தந்தை ‘மீளாப் பயணம்’ ஆனார்.

மெனிக்காவின் தாய் ஐந்து பெண்களைக் காப்பாற்றவேண்
டியவளானாள். அதற்காகப் ‘பிள்ளையோ பிள்ளை!’ என்று அவள்
அவர்களைக் கூறி விற்கவில்லை. ஆனால் ஐந்து பிள்ளைகளுமே
‘விலையின்றி’ விற்பனவாயினர். கடைக்குட்டி மெனிக்காவுக்கு
அப்போது வயது எட்டு. அவளும் பெரியகடை மூலா ஹாஜி
யாரின் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

மூலா ஹாஜியாருடைய வீட்டில் மெனிக்காவுக்கு அவ்வளவு
வேலை இருக்கவில்லை. தன்னோடு ஒத்த வயதுடைய ஹாஜியா
ரின் மகள் பௌஸியா ‘கொன்வென்ட்டுக்குப் போய்வந்தாள்.
ஓத்த மகன் ஸவாஹிர் சட்டக் கல்லூரியிற் படிக்கிறானும். எடு
பிடி வேலைக்கு வேறு ஆள் இருக்கிறான். எஜமானி அம்மாளே
சமையல் வேலைகளைத் தன் கையால் பார்த்துக்கொள்வாள். இவ
ளுக்குக் கொஞ்சம் ஒத்தாசை செய்து கொள்வதும் கைக் குழந்தை
யொன்றை வைத்துக்கொள்வதும்தான் இவளுடைய வேலை.

குழந்தை வளரத் தொடங்கியது, இவளுக்கும் வேலைகள்
பெருகத் தொடங்கின. மெனிக்கா விசுவாசமான ஒரு சிறுமி.
கள்ளம் கபடம் அறியாதவள். விரைவாகக் கோபம் வரும்.
சின்ன எஜமானி பௌஸியா, சின்ன முதலாளி ஸவாஹிர் கூடக்

கவனமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். இல்லாவிட்டால் யாரையும் பார்க்காமல் ஏசிவிடுவாள். முதலாளி அல்லது எஜமானி மீது கடுங்கோபம் வந்தால் பக்கத்து வழவு வாழைப் பற்றைக்குள் போய் படுத்துக்கொண்டால், யாரும் போய் இதுமாகப்பேசி அழைக்கும்வரை அசையவே மாட்டாள்!

மூன்று வருஷங்கள் வரை, மெனிக்காவின் தாய், மாதா மாதம் வந்து அவளுடைய மாதச் சம்பளம் பத்து ரூபாவையும் 'ஒரு பச்சை' நோட்டாக வாங்கிச் செல்வாள். இப்பொழுதெல்லாம் அவள் வருவதில்லை. ஒருநாள் அவள் மூலா ஹாஜியாரிடம் "முதலாளி! நான் இப்படிச் சம்பளத்தை வாங்கிக் கொண்டு போனால் என் பிள்ளைக்கு ஒரு ஆதரவும் இல்லை. நான் இனிச் சம்பளம் வாங்க வரவில்லை. உங்களிடம் வேலைசெய்யும் ஒரு பையனைப் பிடித்து மெனிக்காவுக்குக் கட்டி வையுங்கள்" என்றாள். முதலாளியும் மிகச் சந்தோஷமாக ஒப்புக்கொண்டார். மெனிக்காவுக்குக் கல்யாணம் கட்டிக்கொடுக்கும் விஷயம் வேறு. மெனிக்கா வீட்டைவிட்டுப் போனால் நம் கெதி என்ன? இவளைப் போன்ற பெண் ஒருத்தியைத் தேடி எடுப்பது சாத்தியமா? என்பது ஹாஜியாருக்குள்ள கவலை. ஆதலால் மெனிக்காவின் தாய் சொன்ன விஷயம் அவருக்குத் 'தயிர்க்கரயலில் கித்துள்பாணி' ஊற்றியதுபோல இருந்தது. "மெனிக்கா எம் புள்ள மாதிரி அல்லவா? எம் வீட்டில வளர்ந்தவள். அவளுக்கு நான் தான் ஒரு ஒழுங்கு பண்ணனும்" என்று கூறிக்கொண்டார்.

பிள்ளைப்பாசம் தீர்ந்ததோ! பெற்ற கடமை முடிந்தது என்று நினைத்தாளோ என்னவோ, மெனிக்காவின் தாய் அதன் பிறகு இந்த வீட்டுப் பக்கமே வருவதில்லை.

பெண்கள் பீர்க்கங் கொடி என்பார்கள். அவள் மட்டும் என்ன வட்டுச் செடியா? பசளிக்கீரை போலக் கொழு கொழுவென்று வளர்ந்திருந்தாள்.

மெனிக்கா பொதுவாகவே மாநிறம். சதைப் பிடிப்பான உடற்கட்டு. வட்டமுகம். எல்லாம் பொருத்தமாகவே இருந்தன. வயது ஏற ஏற அழகும் ஏறிவந்தது. வேலைக்காரி என்றால் அதுகூடவா இருக்கக்கூடாது? அவள் தன் வாழ்வில் நம்பிக்கை கொள்வதற்கும், திருப்தி கொள்வதற்கும் இந்த 'அழகு' ஒன்றுதான் இருந்தது.

மெனிக்கா வயதுபதினாறு ஆனதும் ஹாஜியாரின் மகள் பெளளியாவோடு அழகில் போட்டியிடத் தொடங்கினாள். ஹாஜியாரின் மகளுக்கு இருப்பதுபோல இவளுக்கு உடைகளோ, நகைகளோ எப்படி இருக்கும்? ஆனால் சட்டை அணிந்து அரையில் முண்டுத் துண்டொன்றைக் கட்டிக்கொண்ட தோற்றமே அவள் அழகை இன்னும் அழகுபடுத்தியது. கவிஞர்கள் கூறுவதுபோல "விம்மிப் புடைத்து நின்ற ஸ்தன பாரங்கள், அந்த அழகுமலை யின் மத்தியில் ஒரு வட்டநிலா. அதிலே இரு கருநீலத் தாரகைகள். கொடியிற் பழுத்த கொவ்வைக்கனி போன்று செக்கச் செவேலென்றிருந்த பவழ இதழ்கள். இத்தனைக்கும் மேலாக கருகரு என்று வளர்ந்து முழங்காலளவு நீண்டிருந்த கருமேகக் கூந்தல்..." என்ற வர்ணனைகள் நூறுவீதமும் அவளுக்குப் பொருந்தி இருந்தன.

ஹாஜியாரின் மகள் பௌஸியா, கண்ணாடியின் முன்னின்று தன்னை அழகுபடுத்தும்போது ஒருமுறை மெனிக்காவைப் பார்த்துக்கொள்வாள். கண்ணாடியின் முன் இருக்கும் பவுடர், ஸ்டே, வகைகளை மெனிக்கா தொட்டவளும்ல்லள். தன்னிடமிருப்பது போல, பாவாடை, தாவணி வகைகள், நகை நட்டுக்களை அவள் இந்த ஜென்மத்திலும் காணமுடியாது. எனினும் மெனிக்கா இந்த வீட்டில் 'எங்கிருந்தோவந்த எழிலரசியாக' இருக்கிறாளே என்று நினைக்கையில் இது சிலவேளை பௌஸியாவுக்குப் பொருமையையும் உண்டாக்குவதுண்டு.

*

அன்று பௌஸியாவுக்குத் திருமணம். யாரோ அவள் காக்காவுடன் சட்டக் கல்லூரியிற் படித்த ஒருவர் மாப்பிள்ளையாம்! ஏற்ற சோடிதான்! கல்யாணமும் ஏக தட்புடலாக நடந்தது.

ஒன்றும் புரியாமல் தன் வேலையில் மூழ்கி இருந்த மெனிக்காவுக்கு, பௌஸியாவின் விவாகம் பல பிரச்சனைகளைக் கொண்டு வந்தது. பௌஸியாவும் தன்னோடு ஒத்தவள்தானே! உரிய போது விவாகமாகித் தன் கணவனோடு எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறாள். எங்கெங்கெல்லாமோ போய் சுற்றித் திரிந்து வருகிறாள்! தான்மட்டும் வாழ்வு முழுவதும் யாருக்கோ உழைக்கும் இயந்திரமாக வாழவேண்டுமா? ஏழையென்றால் மேலும் மேலும் தண்டனை பெறவேண்டும் என்பது நியதியா?...மெனிக்கா மாறிவிட்டாள்.

ஹாஜியாரின் வீட்டுக்குச் சற்று தூரத்தில் ஒரு கடை இருந்தது. சிலவேளை அந்தக்கடைக்குச் சாமான்கள் வாங்க மெனிக்கா போவதுண்டு. கடைக்காரன் கந்தையா மிகவும் நல்லவன். வாட்ட சாட்டமான இளைஞன். எப்பொழுதும் இவனைப்பார்த்துச் சிரிப்பான். சாமான்களையோ சில்லறைக்காயையோ கொடுக்கும்போது இவளுடைய கையையும் சேர்த்து நசித்து விடுவான். அது இவளுக்கும் நல்லாத்தான் இருந்தது. ஆனால் அப்பொழுது அது அவ்வளவு அவசியமாக இருக்கவில்லை! எனினும் கந்தையாவோடு மெனிக்காவுக்கு நல்ல விருப்பம்.

கந்தையாவின் கடைக்கு முன்னால் வாடகைக் கார் வைத்திருக்கும், விக்டர் சில்வாவுக்கும் மெனிக்காமீது ஒரு கண்கண். நமக்கென்ன வென்று அவனையும் பார்த்து ஒரு சிரிப்புச் சிரித்துக்கொள்வாள். ஆனால் கந்தையாவில் இருப்பது போல அவ்வளவு விருப்பம் விக்டர் சில்வாவில் இல்லை.

மெனிக்கா இப்பொழுதெல்லாம் வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பதைவிட, கேற்றில் நின்று கொண்டு புதினம் பார்ப்பதை விரும்பினாள். பாதையில் ஒரு பையன் உரத்துச் சப்தம் போட்டாலும், கேற்றுக்கு ஓடிவந்து விடுவான். ஹாஜியார் மனைவியைப்பார்த்து, 'நோனா! சீனி இருக்கா? கொச்சிக்காய் முடிஞ்சி போச்சே!' என்று கூறிக்கொண்டு கந்தையாவின் கடைக்குப் போகும் வேலையை அதிகப்படுத்துவான்.

ஹாஜியாரும் மனைவியும் மெனிக்காவைக் கவனிக்கத்தொடங்கினார். அவளில் ஏற்பட்டு வரும் மாற்றம் அவர்களுக்குப் பிடிக்க

வில்லை. அனுபவசாலிகள் அல்லவா? மெனிக்காவுக்கு ஏற்பட்டு வரும் கோளாறை விளங்காமலா போய் விடுவார்கள். விஷயத்தை யிட்டு ஆழமாக யோசித்தனர். அதன் விளைவு

மெனிக்காவை அடிக்கடி உடையை மாற்றும்படி எஜமானியம்மா கூறுவதில்லை. அவள் மாற்ற முற்பட்டாலும் 'ஏண்டி, இதென்ன அவ்வளவு ஊத்தயாப் போச்சா! நாளைக்கு மாத்தலாம் போ!' என்று கூறிவிடுவாள்.

இது மட்டுமல்ல! ஒருநாள், எஜமானியம்மா 'ஏன்னடி உன் தலை ஒரே நாற்றம்! பேன் கீன் பிடித்திருக்கோ' என்றாள். இன்னுமொருநாள் சின்ன எஜமானியும் 'இதென்னடி மெனிக்கா உன் நெத்தி வரையில பேன் ஊந்து திரியிது. இது எங்களுக்கும் மாறிவிடும்போல இரிக்கே' என்று கூறிவிட்டு அவளைக் கூப்பிட்டு இரண்டு பேன்களையும் குத்திவிட்டாள்.

எஜமானி அம்மாவும், சின்ன எஜமானியும் அடிக்கடி மெனிக்காவின் தலையில் உள்ள பேனைப்பற்றியே பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள். இத்தனைக்கும் அவளை ஒரு பேன்கூடக் கடித்ததில்லை. தலை அழுக்கா இருப்பதாகவும் அவளுக்குத் தெரியவில்லை. 'ஏன் நோனா, நானும் பாக்கிறேன், ஒரு பேன்கூட தில்லையே நோனா, கடிக்கிறதும் தில்லையே' என்று ஒருநாள் மெனிக்கா கூறினாள். அதற்கு எஜமானியம்மாள் 'ஏண்டி, ஒன் தலப் பேன் ஒனக்குத் தெரியுமா? நீ நித்திரகொண்டா பூச்சி, பூரான் கடிச்சாலே தெரியமாட்டாதே, பேன் எங்கே தெரியப்போகுது?' என்றாள். எல்லாம் 'மட அரசன் ஒருவனுக்கு வினோத உடை'யொன்றை நெய்து கொடுத்தவன் கதைதான்.

ஒருநாள் எஜமானியம்மாள் ஒரே கூச்சல்! 'அடியே மெனிக்கா ராவெல்லாம் என் தலையில ஒரே பேண்டி, நீதாண்டி இதப் பரப்பிவிட்டே, இதுக்கு ஒரு வழிபண்ணாட்டி, இந்த ஊட்டுல ஆருமே இருந்தபாடில்லே' என்றாள். சின்ன எஜமானியும் அதற்கும் மேலே நின்று பேசினாள்.

அன்று பின்னேரமே அவளது தாளிருங் கூந்தல் அவளது தலையைவிட்டுப் பிரிந்தது. தலையிர் ஓட்ட வெட்டப்பட்டது. அவளுடைய நீண்ட கூந்தலைப் பூமியில் படுமபடி இழுத்துச் சென்று மடுவிற்போட்டுப் புதைத்தான் வேலைக்காரன். மெனிக்காவின் 'காவி அழகு' கூந்தலோடு புதைக்கப்பட்டது. நோய் வாய்ப்பட்டவள் போலக் காணப்பட்டாள்.

'என் தலையில் பேனே கிடையாது' என்று அவள் யாரிடம் கூறுவாள். அதை யார் ஏற்றுக்கொள்ளப்போகிறார்கள், அவள் 'வினோத உடை உடுத்திய அரசனானான்'. கண்ணடியின் முன் நின்று தன் தலையைப் பார்த்தாள் மெனிக்கா. அவளுக்கு அழுகை வரும்போல இருந்தது. எவ்வளவு அவலட்சணம், எவ்வளவு அனியாயம்! கந்தையாவின் கடைக்கு இனி எப்படிப் போவது? வீக்டர் சில்வா தன்னைப் பார்த்துச் சிரிப்பாரே, சீ! எவ்வளவு வெட்கம்.

இப்பொழுதெல்லாம் அவள் முன்னையப்போல வெளியிற் செல்வதில்லை. கந்தையாவின் கடைக்கு முழுசாகவே போகமுடியாதென்றுவிட்டாள். ஹாஜியாருக்கும், மனைவிக்கும் வெகு திருப்தி. வெற்றிப் பெருமிதம்.

வீட்டுக்கு வரும் ஆட்களெல்லாம் முதலில் மெனிக்காவைத்தான் பார்ப்பார்கள். “என்ன மெனிக்காவின் தலையை ஒரேயடியா மொட்டை அடிச்சீற்றீங்க” என்பார்கள். சிலர்சிரிப்பார்கள். சிலர் ‘மொட்டை மெனிக்கா’ என்று கிண்டல் செய்வார்கள். தன்னை ஒருவித அன்போடும், விருப்பத்தோடும் பார்த்தவர்கள் எல்லாரும் இன்று சிரிக்கிறார்கள். கதைக்கிறார்கள். ஆயிரமாயிரம் ஈட்டிகள் கொண்டு குத்துவதுபோல இருக்கும் மெனிக்காவுக்கு.

ஒரு நாள் சின்ன எஜமானியும் புருஷனும் படத்திற்குப்போக ஆயத்தமானார்கள். சின்ன எஜமானி ஒரு மணி நேரமாகத்தன்னை அலங்கரிப்பதில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தாள். கணவனும் மனைவியும் கலகலெனக் கதைத்துச் சிரித்துக்கொண்டிருந்தனர். ‘மெனிக்காவைப்போல உங்களுக்கும் மொட்டை அடிச்சா நல்லா இருக்கும்’ என்றான் கணவன். அவ்வளவு தான் சின்ன எஜமானிக்குக்கோபம் வந்து விட்டது. கையில் எடுத்த ‘ஸ்னோ’ போத்தலை வீசிவிட்டு, கட்டிலில் குப்புறப்படுத்துவிட்டாள் பௌஸியா. எவ்வளவோ சமாதானம் செய்து ஆளை எழுப்பவேண்டியதாயிற்று. இருவரும் தனியே போவதா? துணைக்கு மெனிக்காவையும் கூப்பிட்டனர். வெந்த புண்ணில் வேல்பாய்ச்சுவது போல இருந்தது அவளுக்கு. தனக்கு ‘வயிற்று வலி’ என்று கூறி மறுத்து விட்டாள். இருவருமே சென்றனர். மெனிக்காவின் சிந்தனை யலைகள் மோதத்தொடங்கின.

தன்னோடு ஒத்தவள் சின்ன எஜமானி. தலையை மொட்டை அடிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு சொல்லையே, அவளால் தாங்க முடியவில்லை. நாளை தலையையே மொட்டை அடித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இதே சின்ன எஜமானியும் சேர்ந்துதானே என் தலையை மொட்டை அடித்தா. ஏழையாகப் பிறந்ததற்காக இறைவன் தந்த அழகைக் கூட அழிக்கவேண்டுமா? சின்ன எஜமானி, பெரிய எஜமானி, நான், எல்லோருமே மனிதர்கள்தானே. நான் மட்டும் என் வாழ்வில் என்ன கண்டேன். இரவும்பகலும் உறக்கமும் உணர்வுமின்றி உழைக்கிறேன். பத்து வருடங்களாக உழைக்கிறேன். கண்டபலன்? ‘ஒரு பிடிச்சோறு’. இதுதான் என்வாழ்வா?

மாதங்கள் மூன்று சென்றன. மெனிக்காவின் கூந்தல் பழைய படி வளர்ந்தது. அழகும் திரும்பிற்று. அப்பாடா! என்று இப்போதுதான் ஒரு பெரு மூச்சுவிட்டாள். ஆனால் மனப்பாரம் மட்டும் கூடி வந்தது. சிலவேளை ‘என்னடி! உன் தலையெல்லாம் பேன்’ என்று கூறிக்கொண்டு, பிறரும் கூந்தலை வெட்டி விட்டால்..... ஒரே நடுக்கமெடுத்தது அவளுக்கு. நினைக்கவே நெஞ்சம் கூசினாள்.

ஒரு நாட்காலே ஏழு மணியாயிற்று. காலேத் தேனீர் வரவில்லை. எஜமானியம்மாள் எழுந்து வந்து வெளியே பார்த்தாள். குசினியில் ஒரு ஊசலாட்டத்தையும் காணவில்லை. சின்ன எஜ

மானி கட்டிலில் படுத்தபடி 'மெனிக்கா, தேயிலையைக் கொண்டுவாண்டி!' என்று கத்திக்கொண்டிருந்தாள்.

மெனிக்காவைக் காணவில்லை!

'பாத்தியா இவள் இப்பிடிச் செய்வாளெண்டு எனக்கி எப்பயோ தெரியும்! சிங்களத்தி சிங்களத்திதானே,' என்றாள் சோனக எஜமானியம்மாள்.

கந்தையா கடையில் இருந்து வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்தான். 'விட்டர் சில்வாவையும் காரையும் காணவில்லை' என்று சிலர் பேசிக்கொண்டார்கள்.

மெனிக்காவுக்குத் தேவை 'ஒரு பிடிச் சோறு.' அதை விட்டர் சில்வாவும் கொடுப்பான் தானே!

*

விரைவில் வெளிவருகின்றது!

ரசிகர் குழு

போட்டிக் கதைகள்

1. சிரத்தை	— சத்தியன்
2. போரும் முடிவும்	— யோ. பெனடிக்ற் பாலன்
3. அதர்	— மருதூர்க் கொத்தன்
4. மோகம்	— ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன்
5. புது வாழ்வு	— புலோலியூர் க. சதாசிவம்
6. பொறி	— எம். ஏ. நுஃமான்
7. ஒரு பிடிச் சோறு!	— அ. ஸ. அப்துஸ் ஸமது
8. வீரல்கள்	— செம்பியன் செல்வன்
9. கரத்தைக்காரன்	— யூ எல். ஏ. மஜீத்

ஒன்பது கதைகளோடு கதாசிரியர்களின் புகைப்படங்களும் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. முன் கூட்டியே பதிவு செய்துகொள்ளும் அன்பர்களுக்கு மட்டுமே ஒரு ரூபா விலையில் அனுப்பப்படும்.

விபரங்களுக்கு:

இளமைப் பருவத்திலே!

ஆசிரியர்: எம். ஏ. ரஹ்மான்

விலை ரூ. 1/25

13 உலகப் பெரியார்களின் படங்களுடன் அவர்களின் இளமைக் கால சம்பவங்களைச் சுவைபடக் கூறும் நூல்.

231, ஆதிநம்பள்ளித்தெரு

கொழும்பு. 13

மட்டக்களப்புத் தமிழகம்

‘ஆதங் காக்கா.....’ பாடலிலுள்ள முரண்பாடுகள் !

இளம்பிறை ஆசிரியர் அவர்கட்கு,
அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்!

வித்துவான் பண்டித வி. சீ. கந்தையா அவர்கள் எழுதிய “மட்டக்களப்புத் தமிழகம்” எனும் நூலிற் கண்டுள்ள நாட்டுப் பாடலொன்று ருசிகரமானவோர் சர்ச்சையை ரசிகர்மத்தியிற் கிளப்பி விட்டிருப்பதைத் தங்கள் இளம்பிறை (மீலாத் மலர்) வாயிலாக அறிகிறேன். இது சம்பந்தமாக யானும் சில கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

3 - 3 - 1951 - ல் இலங்கை வானொலி இரவு 8-15 நிகழ்ச்சியில், “முஸ்லிம் நாட்டுப் பாடல்கள்” என்ற தலைப்பில் யான் ஓர் பேச்சு நிகழ்த்த நேர்ந்தது. அப் பேச்சில் யான் கையாண்ட பாடல்களத்தையும், மட்டக்களப்பிலிருந்து சாவகச்சேரி வந்து குடியேறிய ஓர் விவசாய முஸ்லிம் குடும்பத்திலுள்ள ஓர் மூதாட்டியின் வாயிலாகச் சேகரித்தவையே, யான் அன்று ஆம். கண்ணி கட்டியிருந்த

நிகழ்த்திய பேச்சிலே, இப்போது சர்ச்சைக்குள்ளாக்கப் பட்டிருக்கும் பாடலும் இடம் பெற்றது. எனது பேச்சிலே, குறிப்பிட்ட பாடலை அறிமுகப் படுத்துகமாகப் பின்வருமாறு பேசினேன்.

“இன்னுமொரு பாடலைப் பார்ப்போம். தனது குமாரத்தி புஷ்பவதியான செய்தியை வயலிலே உழுது கொண்டிருக்குந் தனது கணவனுக்குச் சொல்லியனுப்புகிறாள் ஓர் மாது அதுவும் ஓர் ஆண்மூலமாகச் சொல்லியனுப்புவதென்றற் சற்றுச் சங்கோசமாகத்தானே யிருக்கும்! பாடலைப் பார்ப்போம்.

‘ஆதங்காக்கா, ஆதங்காக்கா,
அவரைக் கண்டாச் சொல்லிடுகா,
பூவரசு கண்ணிகட்டி பூமலந்து
போச்சுதெண்டு
ஆதங்காக்கா, ஆதங்காக்கா,
அவரைக் கண்டாச் சொல்லிடுகா’

ஆசிரியர் குறிப்பு

‘ஆதங் காக்கா.....’ என்னும் நாடோடிப் பாடலுக்கு பண்டிதர் வி. சீ. கந்தையா அவர்கள், தமது ம. த. நூலில் அளித்த வியாக்கியானம் பிழையானது என நிறுவிய பல அன்பர்கள் ஆதாரங் காட்டி எழுதியிருக்கின்றார்கள். முஸ்லிம் அன்பர்கள் பலர் மனங் கொதித்து ஆவேசமாக எழுதியிருக்கின்றார்கள். இஸ்லாமியப் பண்பாட்டை இழித்துரைத்தும்—முஸ்லிம் மக்களின் பண்பைக் கேவலமாகச் சித்திரித்தும் விளக்கங் கொடுத்த பண்டிதரின் பேரக்கைக் கண்டிப்பதற்கு இளம்பிறையில் விரிவானதொருகளம் அமைக்க வேண்டுமென்றும் பல அன்பர்கள் மனம் நொந்து எழுதியிருக்கின்றார்கள். இடமின்மையின் காரணமாக இரு அன்பர்களின் கடிதங்களை மட்டுமே இங்கு பிரசுரிக்கின்றோம்.

—ஆர்.

பூவரசு பூமலர்ந்த செய்தியை அவரைக் கண்டாற் சொல்லி விடுங்களென எத்தனை நயத்துடனும், நாணத்துடனும் சொல்லியனுப்புகிறாள் இந்தப் பெண். எவ்வளவு உயர்ந்த கற்பனை!”

இப்பாடலோடு பண்டிதர் காட்டும் பாடலையும் ஒப்பிட்டால் இரு முரண்பாடுகள் தெரிய வரும். முதலாவதாக அவர்களின் பாடலில் “பூவரசங் கன்னி ஒன்று பூமலர்ந்து போச்சுதென்று” என்ற அடிக்கும் யான் கேட்டெழுதிய ‘பூவரசு கண்ணிகட்டி பூமலந்து போச்சுதெண்டு’ என்ற அடிக்கு முள்ள வேற்றுமை.

இரண்டாவதாக, “சொல்லிடுங்கோ”, “சொல்லிடுங்க” என்பதிலும் பார்க்கச் “சொல்லிடுகா” என்ற சொல் சூழ்நிலைக் கேற்ப எத்தனை பொருத்தமுடையதா யிருக்கிறதென்பதையும் அறியலாம். மட்டக்களப்புக் கிராமியச் சூழ்நிலையை நன்கறிந்தவர்கள், “சொல்லிடுகா” எனும் பதத்தின் பொருத்தத்தை ரசிப்பர் என நம்புகிறேன்.

அன்புள்ள

எஸ். எம். எம். முகையித்தீன்.

19, தகடீனராம ரோடு,
கல்ஊசை.

தாய் கூற்றே சரி!

ஆசீரியர், இளம்பிறை

ஆதங்காக்கா ஆதங்காக்கா
அவரைக் கண்டால் சொல்லிடுங்க
பூவரசங் கன்னி ஒன்று
பூமலர்ந்து போச்சு தென்று

இந்த நாட்டுப் பாடல் (மன்னூரிலுள்ள) முசலிப் பகுதி மக்களாலும் பாடப்படுகிறது. இப்பகுதியில், இன்றொரு பாடலும் வழங்கி வருகின்றது. அது பின்வருமாறு அமையும்.

போனக்காச் சொல்லிடுங்க
பொன்னின் கிளியாரிட்ட
பூவரசம் கன்னி ஒன்று
பூமலர்ந்து நிக்கி தென்று

இப்பாடல்களுக்கு முசலி வாழ் மக்கள் கொடுக்கும் வியாக்கியானம் இதுதான். “என் கணவனைக் கண்டால் மகள் பருவமடைந்துவிட்டாள் என்று கூறிவிடுங்கள்.”

இப்பாடல்களைத் தாய் கூற்றாகவே இங்குள்ளோர் கருதுகிறார்கள். பண்டிதரவர்கள் முசலி வாழ் மக்களின் கருத்தையும் தன் சிந்தையில் சேர்ப்பாராக!

இப்படிக்கு,
எம். ஹாமித்.

சிலாவத்துறை.

வனத்துக்கும்

வருகின்றேன்!

குணசீலன் சௌந்தரராஜா ஓவியர்
'சௌ'வின் தம்பியாவர். கவி
தைத் துறையில் வளர்ந்து வரும்
இவ் விளைஞர் ஆசிரியராகப் பணி
புரிகின்றார். ஏலவே விபுலானந்த
மலில் இவரது கவிதை பிரசுர
மாகி யுள்ளது

தொலைவிற்குள் நின்றாலும் விவீழ்சி யிழுப்பாரே
தலைதர்ப்புத்தித் தரைபார்த்தேன் இருக்கின்றார்? — துயரத்தை
நிலைகொண்ட மனமென்று நுதல்காட்ட நடைபோட்டு
நெருங்கித்தான் இருந்தேனென் உணர்வில்லை? — ஒருவேளை
சிலநாளில் இடம்மாறிச் செல்வாரே எனையன்று
சிலையாக்கித் தனித்தேகத் துணிந்தாரோ? — மடஎண்ணம்
உளமீது உருவாக அவர்கைமேல் கைவைத்தேன்
உடன்பின்னே இழுத்தாரே உழன்றேன் நான்.

“மலரென்ன முள்ளாச்சோ மதுவின்று விடமாச்சோ
மாதென்னை மறந்தாச்சோ?” எனநொந்தேன் — கன்னத்தில்
வழிந்தோடும் விழிநீரை வழித்திட்டார் விரல்பட்ட
வதனத்தை அவர்மார்பில் நானிட்டேன் — “அகம்சோக
அலைமோதும் கடலாச்சோ நானுங்கள் நிழலாக
வந்தாலேன் தவறாமோ?” எனக்கேட்டேன் — அவரெந்தன்
குழல்கோதி “கண்ணேநீ கண்முடிப் புலனெல்லாம்
சுருத்துக்குள் உடன்மீட்டிப் பார்” என்றார்.

“இருட்குழல் இடையில்பார் இருபாதை அதிலொன்றின்
இருபாங்கும் மணம்வீசும் மலர்த்தோட்டம் — உனைவாழ்த்தி
வரவேற்றுக் கவிபாடும் குயில்கூட்டம் அதனெல்லை
வாய்ப்பெல்லாம் நிறைந்திட்ட பொற்கோட்டை — அதைவிட்டு
மறுபாதை சென்றாயோ மலர்ப்பாதம் புண்ணாகும்
மாண்பற்ற குடிசைக்கு அதுபோகும் — நீ நாடும்
ஒருபாதை எதுகூறு அதன்முன்னோர் உரைகேள்யான்
உறைகின்ற இடமந்தக் குடில்” என்றார்.

திடுக்கிட்டேன், “திகைக்காதே மனம்விட்டு மெய்சொன்னேன்
தொடர்ந்தாயோ உனைக்கூட விதிவாட்டும் — தரம்விட்டு
இடர்ப்பட்டு அழிகின்ற இடம்சேர்க்கும் வழியேன்சொல்
அதைவிட்டு மறுபாதை செல்” என்றார் — வாய்விட்டு
வெடித்திட்டேன் “குடில்கூட வேண்டாமே எனே நீங்கள்
வனத்துக்கு அழைத்தாலும் வருகின்றேன்” — எனக்கூறி
துடித்திட்டேன் சொல்லம்பு தொடுத்திட்டேன் அதைமுற்றும்
தடுத்திட்டார் இதழில்தன் இதழ்வைத்தே.

— குணசீலன் சௌந்தரராஜா

தரகர் தம்பையா

தரகர் தம்பையா என்னும் இப்பகுதியை திரு. ஆர். பாலகிருஷ்ணன் எழுதுபவரார். முதலாவது பகுதி சாகித்திய மலரின் பிரசுரமாகியது. மாதாமாதம் தொடர்ந்து தரகரை இப்பகுதியின் சந்திக்கலாம்.

—ஆர்

ஓம், ஓம். இப்பத்தான் வாறன். என்ன வெய்யில் அடிக்குது என்டிறியள்? ஓ, இந்த வெய்யிலுக்கை எப்பிடித்தான் போறது? கொஞ்சம் ஆலித்தான் போகவேணும். அதுசரி, இதைக் கேட்டியளோ? அவைதான் - அந்தப் போடியார் பகுதி-அவையின்ரை நோக்கதைய்யும் தட்டிப் பாத்திட்டுத் தான் வாறம். பொடியனுக் கென்ன நல்ல உத்தியோகம். சம்பளம் நாப்பத்தைஞ்சு பவுணுக்கு மேலை எண்டு கேழ்வி. என்ன சிரிக்கிறியள்? கொத்து வெட்டிக்கிடைக்கக் கூடிய வேல்தானாம். ஆனா, பொடியன் அந்த மாதிரி 'லை'னிலை இறங்கிறதுபோலை தெரியேல்லைக் கண்டியளோ... ஓம், அவனுக்கு ஏன்தான் அதை. கொஞ்சமே காணி பூமி இருக்குது? தங்கக் கம்பி எண்டாலும் தங்கக் கம்பி... என்ரை அனுபவத்தலை சொல்லுறன். இந்தக் காலத்திலை இப்பிடிக்கொத்ததுக்களைக் கண்டு பிடிக்கிறது சரியான வில்லங்கம் பாருங்கோ. எனக்கு மட்டும் ஒரு பொடிச்சி இருந்திருந்தால் உடனை கட்டிக் குடுத்திருப்பன் பாருங்கோ. விளங்குதே? ஓ, நீங்கள் தலையைச் சொறியிறது எனக்கு விளங்குது. உங்கடை வைப்புச் செப்புத் தெரியாத ஆளோ நான்? இல்லாட்டில் பேத்தனமாப் பிடிக்குக்கிற ஆளோ நான்? உங்கடை பின்னையின்ரை குணத்துக்கு என்னத்தைத்தான் குடுக்கிறது? காசு பணத்திலை என்ன கிடக்குது பாருங்கோ. குணம் தான் முக்கியம். அவையனும் ஏதோ ஆனை

பிரான்கள் வாழ்விலை!

தேளும் வண்டும்

நீளமான உணர்ச்சிக் கொம்புகளை உடைய ஒருவகை வண்டு தென் அமெரிக்காக்காடுகளில் வாழ்கிறது. செம்மஞ்சள் நிறமுள்ள இதன் இறகுகளிலும் தேகத்திலும் கறுப்பு நிற வேலைப்பாடுகள் அமைந்திருக்கும். பார்ப்பதற்கு மிகவும் கவர்ச்சியான தோற்றமுள்ள இந்த வண்டு சுமார் நான்கு அங்குள நீளமிருக்கும். இதன் உணர்ச்சிக் கொம்புகளோ வெனில் இதைப்போல் இரு

மடங்கு நீளமுள்ளன.

இந்த வண்டு பெரும்பாலும் பெரிய மரங்களின் அருகில் தன் பொழுதைக் கழிக்கிறது. மரத்தின் இலைகளையும் ஈரலிப்பான மரக்கட்டைகளையும் இது உணவாகக் கொள்ளும். சாதாரணமாக நாம் காணும் வண்டுகளை விட இது மிகவும் பெரிய வண்டாக இருக்கும்.

ஒரு வகை நுண் கிருமிகள் வண்டின் சிறகுகளினுள் புகுந்து அதன் உடம்பில் ஓட்டிக்

குதிரை கேக்கிறவையன் போலீத் தெரியேல்லை. இருந்தாலும் எங்கடை மதிப்பையும் விட்டுக் குடுக்கக்குடாது பாருங்கோ. அதுக்காக நானே ஒரு கணக்குச் சொல்லிப்போட்டு வந்தன் உந்த யோசனையை விடுங்கோ. எல்லாத்தையும் வழிச்சுத் துடைச்சுக் குடுத்திட்டு நடு ரோட்டிலே நிப்பாட்ட நான் ஏர்வைப் படுவனே? நான் சொன்னது இதுதான். இருக்கிற வீடு-வளவு தருவினம். போடப்பட்ட நகை. கையிலே ஒரு பத்து. கலியாணச் செலவையும் நீங்கள் பொறுப்பியள் எண்டு என்ன பத்தைப் பற்றி யோசிக் கிறியளோ. நான் விஷயம் தெரியாமல் கதைக்கிற ஆளில்லை. கையிலே எப்பிடியும் ஏழுக்கு மேலை இருக்குத்தானே? சாய்... சும்மா சொல்லாதையுங்கோ... தாய் அப்பிடத்தான் கதைப்பா, எங்கடை பிள்ளைக்கு நாங்கள் தானே செய்து வைக்க வேணும். சரி எண்டு சொல்லுங்கோ. அதுக்கு மேலை அந்த மூண்டுக்கும் நான் வழி சொல்லித் தாறன். அங்கை கயித்தாற்ற காணிக்குக் கிழக்காலை ஒரு பனங்காணி கிடக்கல்லே? ஓ, அது தான். பாத்தியளே அதுக்குக்கிட்ட வீடு வளவுகளெல்லாம் எவ்வளவு பெருகிப் போச்செண்டு. அந்தக் காலத்திலே பொழுது பட்டால் அதாவே புழங்கப் பயப்பிடுறனங்கள் பேய் பிசா செண்டு; இப்ப பாத்தியளே... இப்பிடத்தான் வரவர ஒவ்வொண்டுக்கும் மானம் ஏறும்... நான் சொல்றது இதுதான். அந்தத் துண்டை ஒரு மூண்டுக்கு ஈடு வைக்கலாம்... அது நானல்லோ கணகரிட்டை வாங்கித் தாறது. நீங்கள் ஏன் யோசிக்கிறியள். பேந்து... பொடியனுக்குக் கையிலே பத்தையும் வைச்சுக் கலியாணத்தை நல்லா முடிச்சிடுவம். காசுக்குக் காசு நாங்கள் குடுக்கிறம். கடன் காட்டுதலோடை அவனுக்கு அதை எழுதி வைச்சிட்டால் எல்லாம் முடிஞ்சது... கடனுக்கு அவைதான் பொறுப்பு. என்ன விளங்குதுதானே?... எந்தப் படுமுடிச்சையும் அவிழ்க்க இந்தத் தம்பையன் இருக்கிறான். யோசிக்காமல் ஒமெண்டு சொல்லுங்கோ. தாய்க்காரி அப்பிடத்தான் சொல்லுவா. அதை விடுங்கோ... அப்ப இதுக்கு ஒத்துக் கொண்டியள் எண்டு நினைச்சுக் கொண்டதான் போறன். சரிதானே... அப்ப நான் வாறன்.

— ஆர். பாலகிருஷ்ணன்

கொண்டு தொல்லை கொடுக்கின்றன. நுண் கிருமிகள் கடுகு மணியிலும் சற்றுச் சிறியன. இவை இருப்பதால் வண்டின் தேகத்தில் தாங்கமுடியாத அரிப்பு உண்டாகிறது.

வண்டிற்குத் தொல்லை தரும் நுண் கிருமிகளைப் பிடித்துத் தீன்பதற்கு ஒரு சிறிய தேள் இருக்கிறது. கொடிய நஞ்சுள்ள கொடுக்குடன் கூடிய தேள் தான் பொல்லாத பிராணியாச்சே. என்றாலும் அது வண்டுக்கு எவ்வித தீமையும் செய்வதில்லை. வண்டின் உடம்பில் ஏறிச்சென்று நுண் கிருமிகளை ஒன்றும் விடாமல் தேடிப்

பிடித்துச் சாப்பிடுகின்றது அவற்றை இலகுவாகக் கௌலிப்பிடிப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் தேளின் உறுப்பு அமைந்துள்ளது.

நுண் கிருமிகளை உண்பதன் மூலம் தேள் தன் வண்டு நுண்பனின் துன்பத்தைப் போக்குகிறது. அதே வேளையில் தேளின் வயிறும் நிரம்பி விடுகின்றது. இவ்வாறு ஒன்றுக்கு ஒன்று உதவிகள் பரிமாறிக்கொண்டு ஆப்த நண்பர்களாய்ச் சீவிக் கின்றன இந்தப் பெரிய வண்டும் சின்னஞ் சிறு தேளும்.

— அண்ணி பெர்னாண்டோ

குறும்பா நயம்

'குறும்பா நயம்' தொடர்
இத்துடன் நிறைவுகின்றது.

வள்ளியைப் பெண் தூக்கிய வழக்கு;
வந்துளதூர் முற்றவும் இதற்கு.
“தள்ளு படி!” என்றனாராம்
தக்கபடி நீதியர்... பெண்
பிள்ளைகள் உயர் நிறைக் கிழுக்கு!

சென்ற இதழிற் பிரசுரமான குறும்பாக்களுள் மேற்படி குறும்பாவே என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. 'வந்துளதூர் முற்றவும் இதற்கு' என்ற வரியின் மூலம் நம் நாட்டவரின் மன இயல்பை நன்கு சுட்டிக் காட்டுகின்றார் மஹாகவி. பெண்கடத்து வழக்குகளைப் பற்றி 'விடுப்பு'ப் பார்ப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் நம்மவர்களுக்கு மிகவும் விருப்பம். இந்த விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்து, தங்கள் பத்திரிகையின் விற்பனையை அதிகரித்துக் கொள்வதில் நமது தமிழ்த் தினசரிகள் முன்னணியில் நின்று போட்டி போடுகின்றன. நாள் தவறினாலும், பெண் கடத்து வழக்குகள் - கற்பழிப்பு வழக்குகளைப் பற்றி நமது தினசரிகள் பிரசுரிக்கத் தவறுவதில்லை. இந்த நிலையை நன்கு அறிந்து, அதனை நமது மனத்திரையில் முதல் இரண்டு வரிகள் மூலம் விழுத்து கின்றார் மஹாகவி.

மேற்படி வழக்கு தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்றது. மக்கள் பெரும் பரபரப்புக் காட்டினாலும், பல வழக்குகள் 'புஸ்' ஸென்று போய்விடுகின்றன. நமது மனங்கள் அதிகம் அக்கறை கொள்ளத் தகாதனவற்றிலேயே, நமது மனங்கள் அதிகம் ஈடுபடுகின்றன, முடிவு சுவாரஸ்யமற்றதாக அமைந்த போதிலும்.

ஆனால், உண்மையான குறும்பு இறுதி வரியிலேதான். நிறை என்பதற்கு எடை என்னும் அர்த்தம் உண்டு. அந்த அர்த்தத்தை உயர்வு நிவிர்ச்சியின் பாற்பட 'செள' அழகாகச் சித்திரம் வரைந்துள்ளார். “தூக்கும்” என்ற சொல்லை எவ்வளவு அபத்தமாக நாம் கையாளுகின்றோம் என்பதை மேற்படி குறும்பாவும் சித்திரமும் நிறுவுகின்றன. நிறை என்பதற்கு கற்பு நெறி என்றும் அர்த்தமாகும். பெண் பிள்ளைகளுடைய கற்பு நெறிக்கு இந்த வழக்குகள் நடத்தப்படுகின்றன என்று சாடும் இடத்திலே இந்தக் குறும்பாவின் சுவை உயர்ந்து நிற்கின்றது. இந்தக் குறும்பா வாசித்தனும், அண்மையில் நடைபெற்ற வழக்கொன்றில் ஒரு நீதிபதி வெளியிட்ட குறிப்புத்தான் என் ஞாபகத்திற்கு வந்தது. அது வருமாறு:

“எதிரி பெண்ணைக் கற்பழிக்க முனைந்தார் என்று இந்த வழக்குச் சோடிக்கப்பட்டிருப்பதாகவே எனக்குப் படுகின்றது. இந்த வழக்கைச் சோடித்தவர்கள், இதன் மூலம் இந்தப் பெண்ணுடைய வருங்காலம் எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கப் படலாம் என்பதை அறியத் தவறிவிட்டனர்...”

நாட்டில் நடக்கும் எந்த நிகழ்ச்சியையும் ஊடறுத்துப்

பார்க்கும் கூர்மை மஹாகவி அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை நிறுவும் குறும்பாக்களுள் இதுவும் ஒன்றாகும்.

எஸ். நடராசமூர்த்தி, மட்டக்களப்பு.

‘யெண்களின் கற்பு கண்ணாடிக்குச் சமம். கீறல் பட்ட கண்ணாடி தன் பூரண வடிவையும்-பொலிவையும் இழப்பது எவ்வளவு நிச்சயமோ அதே நிலைதான் கற்பிழந்த கன்னியர்க்கும்! மாசுள்ள மாதை மானிலமே மதிக்காது. அவள் பெண்ணையானாலும், புரையோடும் புண்ணாகவே புவியிற் புகலப்படுவாள்’-என்ற அமரத்துவ வாக்கைத் தனது குறும்பா மூலம் மஹாகவியார் வலியுறுத்து மழகு வியக்கத்தக்கது!

‘சீதையை இராம பிரான் மீட்டார்’

கற்பின் குன்றென விளங்கும் சீதையைக் கொடுமரக்கனின் கடும் பிடிக்குள் நின்றும் விடுவித்த இராம பிரான், அவளின் கற்பில் களங்கம் கண்டாரில்லை! ஆனால், சமூலம் உலகில் உழலும் பேடியர், “நடத்தை கெட்டவள்” என்ற நாமத்தை நவில் கின்றனர். விந்தை உலகின் விதிமுறையாற் - சிந்தை நொந்து சீரழியும் நிலை, சீதைக் கேற்படுகிறது.

சூது மதியினரின் சூழ்ச்சியாற்றுவனும் சீதையை எடை போடத் துணிகிரூர் இராமபிரான். எங்கே எடை போடுகிரூர்?

‘சிறிழையின் கற்பை எடை போட்டார்’

உடலின் நடுப்பகுதியான ‘இடை’யில் தான் எடைபோடுகிரூர். பொருத்தமான இடம் தானே!

‘ஏதும் அவர்க் கையம் இல்லை!
என்றாலும் நாட்டவர்வாய் தீது:-’

‘மனைவி மாசற்றவர்’ என்பது என்னவோ அவர் வரை உண்மைதான். ஆனால், உலகம் உணர வேண்டுமே! எனவே தான் தீதுரைக்கும் நாட்டவர்க்காய் எடைபோட்டார். இல்லை யேல் இவ்வாறு செய்யத் துணிவரா? மாட்டார்!

—மஹாகவியின் ஆழ்ந்த கருத்தைத் தாங்கி நிற்கும் இக் குறும்பா சுவைத்து நயக்கத் தக்கது!

—யூசுப் - ஏ - ஸலாம், ஏறூவூர்.

*

இம்முறை குறும்பா நயத்திற்கான பரிசு எஸ். நடராசமூர்த்தி யூ. ஏ. ஸலாம் ஆகிய இருவருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்படுகிறது. முன்னவருக்கு ரூ. 6-00-ம் பின்னவருக்கு ரூ. 4-00-ம் சன்மானமாக அனுப்பி வைக்கப்படும். மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க குறும்பா நயங்களைப் பின்வருபவர்களும் அனுப்பி யிருக்கின்றார்கள்:

கே. எம். ஏ. அஸீஸ், சாய்ந்தமருது-2.

யூ. எச். முகம்மது, ஏறூவூர்-3.

ஏ. எம். பாத்திமா, அக்கரைப்பற்று-1

ஏ. பீர்முகம்மது, சாய்ந்தமருது-1.

என். எப். கரீம், மாத்தளை.

மேற் பூச்சால் பொலிவிழக்கும் நாட்டுப்பாடல்கள்

—ஏறலூர் முகம்மத்

மட்டக்களப்புப் பகுதி கிராமியக் கவிதைகளுக்குப் பெயர் பெற்றது. எண்ணறியா, எழுத்தறியா பாமர மக்களின் உள்ளத்து உணர்ச்சிகளைப்படம் பிடித்துக் காட்டும் நாட்டார் பாடல்கள், கவிச்சிறப்பும்-கற்பனைச் செறிவும் நிறைந்தவை. எடுத்தவுடனேயே தொடுத்து முடிக்கும் சிறப்பு, தலை சிறந்ததாகும்.

“பொடுபொடென்ற மழைத்தூற்றல்
பூங்காரமான நிலா
கருமிருட்டு மால வெள்ளி
கதவு திறகண்மணியே”

“மாறளவு தண்ணியிலே
மன்வி மன்ளிப் போறமச்சி
மார்புக் கீழரிக்கும்
மாதிலங்காய் என்னவிலே”

மேற் காட்டிய கவியிரண்டுமே கிராமிய மக்களின் கவிச்சிறப்புக்குத் தக்க உதாரணங்களாம். இவ்வாறு ஓசைச் சிறப்பும்-கவிதா ரசனையும் பொருந்திய நாட்டார் பாடல்களை-

ஆங்கில மண்பிரவாளம்

ஆங்கிலத்துடன் ‘ஆ’ என்ற எழுத்துச் சேர்ந்தது

Weak (ஆ) மெலிந்து
Neat (ஆ) ஒழுங்காக
Slow (ஆ) மெதுவாக
Respect (ஆ) மரியாதையாக

(மிகுதி
அடுத்த பூவில்)

இன்று சிலர் மாற்றியும், மெரு கூட்டியும், திரித்தும் அமைத்து வருவதுடன், நாட்டார் பாடல்கள் என்ற டோர்வையில் சில சொந்தச் ‘சரக்கான’ பாடல்களையும் இடற்றி வருகின்றனர்.

“மோரில் மைனர் காருக்கு
முன் பிறேக்கு போட்டது போல்
இடையில் ஒரு புத்தி மக்கான்
உங்களை எவடம் திருப்பினது”

மேற் காட்டிய கவி-நாட்டுப் பாடல்கள் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கதா? அல்லது, இதுவரை எங்காவது, யாராலாவது, எப்போதாவது நாட்டுப்பாடலென எழுதப்பட்டு, கூறப்பட்டு, பேசப்பட்டு வந்துளதா?

சென்ற விபுலானந்த மலரிலே பேகம்ஸுபைர்தாணி அப்துல் காதிர் அவர்கள் காட்டிய மேற்படி பாடல் எந்த ஒரு குறிப்பாலும் நாட்டுப் பாடல்கள் வரிசையில் சேரமுடியாது என்பதைத் திட்ட வட்டமாகக்கூற விழைகிறேன்.

Fashion (ஆ) நாகரீகமா
Fast (ஆ) வேகமாக
High (ஆ) உயர்த்தி
Special (ஆ) விசேஷமாக

செல்வீ. மிஸ்ரியா நஜும்
கொழும்பு - 12.

முக்கிய அறிவிப்பு

குறும்பாவை ரசித்து, நயங் கண்ட இரசிகர்களே!

சிரிப்புக்கும்
சிந்தனைக்கும்
கருத்துக்கும்
கற்பனைக்கும்
பெரு விருந்தாம்
100

குறும்பாக்கள்
அடங்கிய
மஹாகவியின்
குறும்பா
வெளிவந்துவிட்டது!

பரிசுப் பதிப்பு: 2/35

சாதாரணப் பதிப்பு: 1/85

டிசம்பர் 31-ற்கு முன்னர்
ஆடர் செய்பவர்களுக்கு
தபாற் செலவு இலம்.

அரசு வெளியீடு,
231, ஆதிருப்பள்ளித் தெரு,
கொழும்பு-13.

இரசனை:

“கீதாபுல் ஜொஸா”

ஆக்கியோன்: மௌலவி கதீப்
M. K. G. அபுல்ஹஸன் (காஹிரீ)

அகில இலங்கை திருக்குர் ஆன் இயக்கம் வெளியிட்டுள்ள இச்சிறுநூலில் அரிய பெரிய பொருள்கள் பல பொதிந்துள்ளன. பிறந்தவர் மூப்பெய்தியும், மூப்பெய்த முன்பும் இறந்து விடுவது உறுதி என்பதை யாரும் மறுத்துரைக்க முடியாது. “ஆறிலும் சாவு, நூறிலும் சாவு” என்பார்கள்.

“தோழ! சாவுக்கு எப் பொழுதும் ஆயத்தமாக இரு. சாவை நினைத்துக் கொண்டே இரு. சாவை மறப்பது பகிரங்க தீமை யாகும்”

என ஒரு கவிஞர் அறபியில் பாடி வைத்திருக்கிறார். உலக வாழ்வு அறிந்தியம். நித்தியமான வலிக்க நல்வாழ்வையும் பெரு வாழ்வையும் தேடி அடை

யும் வழிவகைகளை இந்த அறிந்திய உலகில் கண்டுபிடித்து மேலான போதனைகளை எல்லாம் சாதனைகளில் எப்படிச் காட்டுவது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகச் சுருங்கக்கூறி விளக்கவைத்திருக்கிறார் நூலாசிரியர். மரணமடைந்துவிட்டால் மரணமானவனுக்கு அல்லது மரணமானவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகளைப்பற்றியும் கிரியைகளைப்பற்றியும் இந்த நூலில் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. பிரார்த்தனைகளை அரபியிலே கொடுத்து அவற்றிற்குத் தமிழாக்கமும் தரப்பட்டுள்ளது. ‘மையத்’தைக் குளிப்பாட்டல் ‘கபன்’ அணிதல், ‘ஜொஸா’ தொழுகை நடத்துதல், ‘தபன்’ [அடக்கம்] செய்தல் இன்றோன்ன பல மதக்கிரியைகளையும், முறைகளையும் ஒவ்வொரு முஸ்லிமும் அறிந்திருப்பது அவசியம் எனக்கருதி திருகுர்ஆன் இயக்கக் குழுவினர் இச்சிறு நூலை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள் போலும். தமிழ் முஸ்லிம்கள் படித்துப்பயன் பெற இந்த நூல் பெருந்துணை புரியும் என்பதே எம் அபிப்பிராயம்.

—மு. க. செ. அ.

‘முஹமதியம்’ — ‘தான்தோன்றி’க்கூற்று!

சில்லையூர்ச் செல்வராசன் வானொலி நிகழ்ச்சிகளில் அடிக்கடி பங்குபற்றுபவர். ஒரு முறை நாவலரைப் பற்றி இவர் கூறிய கருத்துக்கள் அறிஞரிடையே சிரிப்புக்கிடமாய் இருந்தது: நாவலரின் பெருமையைக் குறைப்பதாயும் இருந்தது. அதே போன்று, இவர் தயாரித்த ‘இலங்கையின் நீர்வீழ்ச்சிகள்’ என்ற நிகழ்ச்சியில் முஸ்லிம்களைப் பற்றித் ‘தெரியாத்தன’மாக வார்த்தைகளைப் பிரயோகித்துள்ளார் சில நொளி பாதமலையை ‘முஹம்மதியர்களும்’ ‘தரிசிக்கின்றார்களாம்’ இக்கூற்றைச் செயலாளர்கள் சமசும், ஹம்ஸா முஹம்மதும் வன்மையாகக் கண்டித்துள்ளார்கள்.

இது கல்வதி...
‘முஹம்மதியம்’
செயலாளர்கள்
தெரியாத்தன
கண்டித்துள்ளார்கள்

‘முஹம்மதுவின் நபித்துவம்’

இலங்கை, சட்டக்கல்லூரி மாணவர் முஸ்லிம் மஜ்லிஸால் வெளியிடப்பட்டுள்ள முஹம்மதுவின் நபித்துவம் என்னும் ஆங்கில வெளியீடு பாராட்டுதலுக்குரியது. சென்ற வருடமும் இதுபோன்றே “ஏன் விரதம்?” என்றதோர் சிறு நூலைச் சட்டக்கல்லூரி மாணவர் முஸ்லிம் மஜ்லிஸ் வெளியிட்டிருந்ததும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. சட்டக்கல்லூரியிற் பயிலும் மாணவர் தொகை மிகக்குறைவாக இருந்தபோதிலும், நிறைவானதோர் ஆக்கத்தை வருடாந்தம் அளித்து வருதல் பாராட்டிற்குரியது.

‘முஹம்மதுவின் நபித்துவம்’ என்னும் சிறு வெளியீடு, காலி, மாநகரசபை முன்னாள் நகர பிதா-காலஞ் சென்ற அல்ஹாஜ் A. R. M. தாஸிம் O. B. E. அவர்களது ஞாபகார்த்தமாக

அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பிரகரத்தை வெளியிடப் பொருளுதவியதுடன், தமது ‘அல்பியன் அச்சக’த்தில் பிரசுரித்தும் உதவியுள்ளார் அன்னாரின் மகன் ஜனாப் அவ்வர்தாஸிம்.

நூலின் விஷய அடக்கம் நிறைவானது. பாக்கிவந்தான் ‘ஐமா அதே இஸ்லாமி’ இயக்கத் தலைவரான மௌலானா செய்யது அபுல் அஃலா மௌதூதி அவர்களைப் பற்றி அறியாத முஸ்லிம்கள் மிகச்சிலரே. அன்னாரின் மார்க்க நெறியும், தத்துவப் பெருமையும், சிந்தனைத்திறனும் அளவற்றன. அதன் நித்திலத்துளியாக இச்சிறு நூல் விளங்குகின்றது.

இதனை வெளியிட்ட சட்டக்கல்லூரி மாணவர் முஸ்லிம் மஜ்லிஸும், குறிப்பாக வெளியீட்டாசிரியர் ஜனாப். யூ. எல். எம். முகைமன் அவர்களின் முயற்சியும் பாராட்டுக்குரியன.

யூ. எல். ஏ. மஜீத்

சுன்னாகம்: வட-இலங்கைத் தமிழ்நாற்

பதிப்பகப் பாடசாலைப் பாட புத்தகங்கள்

வித்தியாதிபதி அவர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை

வாசினப் பாட புத்தகங்கள்		ரூ. ச.
பாலபோதினி	ரூ ச.	தமிழ் மலர் மாலை 1 25
அரிவரிப் புத்தகம்		தமிழ் இலக்கியச் சுடர் 1-25
(வண்ணப்பதிப்பு) 60		உரை நடை விருந்து 1-50
முதற் புத்தகம் "	60	கட்டுரை மஞ்சரி 3-00
இரண்டாம் புத்தகம் "	70	மொழிப் பயிற்சி
மூன்றாம் புத்தகம் "	80	முதற் புத்தகம் II ஆம் வகுப்பு 60
நான்காம் "	90	2ஆம் " III ஆம் " 90
ஐந்தாம் "	1-00	3ஆம் " IV ஆம் " 1-00
ஆறாம் "	1-10	4ஆம் " V ஆம் " 1-10
ஏழாம் "	1-20	5ஆம் " VI ஆம் " 1-20
		6ஆம் " VII & J S C. 1-75
பாலபோதினி உபபாட புத்தகங்கள்		உயர் தரவகுப்பு 2-50
பரதன் 50		தமிழ் மொழிப் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் 1-60
இராஜாதேசிங்கு 60		பயிற்சி மூலம்
தமயந்தி 60		பாஷைத் தேர்ச்சி 1-50
இராமாயணச் சுருக்கம் 60		விஞ்ஞானப்பொதுவிஞ்ஞானபோதினி
சந்திரமதி 75		VI ஆம் புத்தகம் 2-50
மணிமேகலை 1-00		VII ஆம் புத்தகம் 3-50
குசேலர் சரிதம் 60		VIII ஆம் புத்தகம் 4-00
சாவித்திரி 75		ஆட்சி இயல் (Government) 6-00
குகன் 1-00		A Guide To Translation Parts I & II 4 00
சகுந்தலை சரிதம் 1-25		சுகாதாரம் சுகாதாரபோதினி
திருமாவளவன் 1-25		நான்காம் வகுப்பு 1-25
சமயம் சைவ சமய போதினி		ஐந்தாம் வகுப்பு 1-50
இரண்டாம் வகுப்பு 70		ஆறாம் ஏழாம் வகுப்பு 2-00
மூன்றாம் " 80		J. S. C. வகுப்பு 2-50
நான்காம் " 90		G C. E. II 4-00
ஐந்தாம் " 1-00		கணிதம் சிறுவர் கணக்கு
ஆறாம் " 1-25		2ஆம் வகுப்பு 1-25
ஏழாம் (அச்சில்)		3ஆம் " மாணவர் பிரதி 1-50
சைவசமயப்பாடத்தொகுப்பு		4ஆம் " மாணவர் பிரதி 1-50
(J S. C.) 1-75		5ஆம் " மாணவர்-பிரதி 1-50
இலக்கியம் இலக்கிய மஞ்சரி		அகநாடு கணிதம்
மூன்றாம் புத்தகம் 70		I ஆம் பாகம் 3-00
நான்காம் " 80		II ஆம் பாகம் 3-00
ஐந்தாம் " 90		கேத்திரகணிதம்
ஆறாம் " 1-10		I ஆம் பாகம் 3-00
ஏழாம் " 1-30		II ஆம் பாகம் 2-50
தமிழ் மஞ்சரி 1 ஆம் புத்தகம் 1-10		எண் கணிதம் 3-00
" 2ஆம் " 1-20		
" 3ஆம் " 1-30		

கயூர் பீர்

உரு. உரு. உரு உரு.

இதற்கு விவி

உரு உரு

உரு உரு

T.PHONE
4929

Prop:

N.B. ABDUL GAFOOR

102/2, WOLFENDHAL, ST;

COLOMBO, 13.

விவரம்
375. K. K. S. 1/1

Handwritten signatures and scribbles on the right margin.